

การศึกษากาการแยกไวรัสของแบคทีเรีย
Staphylococcus aureus จากสิ่งแวดล้อมและอาหาร

STUDY ON ISOLATION OF A BACTERIOPHAGE OF
BACTERIA *Staphylococcus aureus* FROM
ENVIRONMENT AND FOOD

วนิดา ปินะธา

อัสมา อนันตกุล

โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (จุลชีววิทยาอุตสาหกรรม)
ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2560

การศึกษาการแยกไวรัสของแบคทีเรีย
Staphylococcus aureus จากสิ่งแวดล้อมและอาหาร

STUDY ON ISOLATION OF A BACTERIOPHAGE OF
BACTERIA *Staphylococcus aureus* FROM
ENVIRONMENT AND FOOD

วนิดา ปินะธา

อัสม่า อนันตกุล

โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (จุลชีววิทยาอุตสาหกรรม)

ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2560

STUDY ON ISOLATION OF A BACTERIOPHAGE OF
BACTERIA *Staphylococcus aureus* FROM
ENVIRONMENT AND FOOD

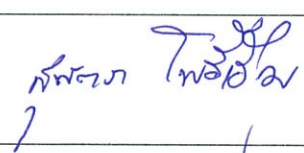
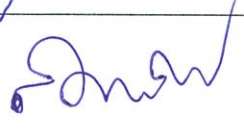

WANIDA PINATHA

ASMA ANUNTAGOON

A SPECIAL PROJECT SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF BACHELOR OF SCIENCE
(INDUSTRIAL MICROBIOLOGY)
DEPARTMENT OF BIOLOGY, FACULTY OF SCIENCE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
ACADEMIC YEAR 2017

หัวข้อโครงการพิเศษ	การศึกษาการแยกไวรัสของแบคทีเรีย <i>Staphylococcus aureus</i> จากสิ่งแวดล้อมและอาหาร Study on Isolation of a Bacteriophage of Bacteria <i>Staphylococcus aureus</i> from Environment and Food
ชื่อนักศึกษา	นางสาววนิดา ปินะธา รหัสนักศึกษา 57050887 นางสาวอัสมา อนันตกุล รหัสนักศึกษา 57050922
ปริญญา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (จุลชีววิทยาอุตสาหกรรม)
ภาควิชา	ชีววิทยา
ปีการศึกษา	2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.วิมลมาศ บุญมี

คณะวิทยาศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) อนุมัติให้โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (จุลชีววิทยาอุตสาหกรรม) ประจำปีการศึกษา 2560

คณะกรรมการสอบ	ลายมือชื่อ
ผศ.ดร.สุพัตรา โพธิ์เอี่ยม ประธานกรรมการ	
ผศ.ดร.สมพิศ สอนโยธา กรรมการ	
ดร.วิมลมาศ บุญมี กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา	

ลิขสิทธิ์ของคณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

หัวข้อโครงการพิเศษ	การศึกษาการแยกไวรัสของแบคทีเรีย <i>Staphylococcus aureus</i> จากสิ่งแวดล้อมและอาหาร Study on Isolation of a Bacteriophage of Bacteria <i>Staphylococcus aureus</i> from Environment and Food
ชื่อนักศึกษา	นางสาวนิตา ปินะถา รหัสนักศึกษา 57050887 นางสาวอัสม่า อนันตกุล รหัสนักศึกษา 57050922
ปริญญา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (จุลชีววิทยาอุตสาหกรรม)
ภาควิชา	ชีววิทยา
ปีการศึกษา	2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.วิมลมาศ บุญมี

บทคัดย่อ

โครงการพิเศษนี้ศึกษาการแยกเชื้อแบคทีเรีย *Staphylococcus aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและอาหาร จากนั้นจึงนำแบคทีเรียที่ได้มาแยกแบคทีเรียโอเฟจของแบคทีเรีย *S. aureus* ในการคัดแยกเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* บนอาหารแข็ง Baird-Parker Agar คัดเลือกจำนวนแบคทีเรียทั้งหมด 204 ไอโซเลท แล้วนำมาทดสอบลักษณะทางสัณฐานวิทยา ได้แก่ การวัดขนาดและศึกษาลักษณะของโคโลนี การเคลื่อนที่ การติดสีแกรม และการวัดขนาดของเซลล์ ลักษณะทางชีวเคมี ได้แก่ การเจริญบนอาหารแข็ง Mannital Salt Agar ความสามารถในการสร้างเอนไซม์อะไมเลส ผลจากการทดสอบไอโซเลททั้ง 204 ไอโซเลท ให้ผลเป็นแบคทีเรีย *S. aureus* จากนั้นจึงทำการคัดเลือกมา 24 ไอโซเลท เพื่อมาทำการทดสอบความสามารถในการสร้างเอนไซม์โคแอกกูเลสซึ่งให้ผลเป็นบวกทั้งหมด ต่อมาจึงทำการแยกแบคทีเรียโอเฟจจากสิ่งแวดล้อมและอาหาร โดยใช้ตัวอย่างจากแหล่งเดียวกับที่แยกแบคทีเรียได้ ในการแยกแบคทีเรียโอเฟจทำโดยไม่เพิ่มปริมาณและเพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอเฟจ ตรวจสอบอนุภาคของแบคทีเรียโอเฟจด้วยวิธีการตรวจการเกิดพลาคว (plaque assay) จากการทดลองการแยกแบคทีเรียโอเฟจแบบไม่เพิ่มปริมาณในตัวอย่างสิ่งแวดล้อมพบบริเวณใสปรากฏทั่วไปบนผิวหน้าอาหารวุ้นสองชั้นในแบคทีเรีย 17 ไอโซเลท และการแยกแบคทีเรียโอเฟจแบบเพิ่มปริมาณในตัวอย่างสิ่งแวดล้อมพบบริเวณใสปรากฏทั่วไปบนผิวหน้าอาหารวุ้นสองชั้นในแบคทีเรีย 18 ไอโซเลท อย่างไรก็ตามลักษณะบริเวณใสดังกล่าวยังไม่สามารถนำไปทำเพื่อให้เกิดเป็นพลาควเดี่ยวได้ ส่วนการแยกแบคทีเรียโอเฟจในตัวอย่างจากอาหารไม่พบแบคทีเรียโอเฟจ

คำสำคัญ : การคัดแยก แบคทีเรียโอเฟจ แบคทีเรีย *Staphylococcus aureus*, การตรวจการเกิดพลาคว อาหาร สิ่งแวดล้อม

Title	Study on Isolation of a Bacteriophage of Bacteria <i>Staphylococcus aureus</i> from Environment and Food		
Students	Miss Wanida	Pinatha	Student ID 57050887
	Miss Asma	Anuntagoon	Student ID 57050922
Degree	Bachelor of Science (Industrial Microbiology)		
Department	Biology		
Faculty	Science		
University	King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL)		
Academic Year	2017		
Advisor	Dr. Wimonmat Boonmee		

Abstract

This special project was to study on the isolation of the bacteria *Staphylococcus aureus* from environment and food. After that the isolated bacteria were used as the bacterial host for the bacteriophage isolation. The two hundred and four colonies of the bacteria were isolated on Baird-Parker agar and were evaluated on morphology characterization such as shape, cell size, colony appearance; size, shape and color, Gram staining and motility as well as catalase enzyme production including growth on mannitol salt agar. The result showed two hundred and four isolates of the bacteria were *S. aureus*. After that, selected twenty-four isolates for coagulase enzyme production were done and showed the positive results for all 24 isolates. The twenty-four isolates of the bacteria *S. aureus* then were used as bacterial host for the bacteriophage isolation. The bacteriophages were isolated from both environment and food samples collecting from the same locations using for the bacteria isolation. With and without enrichment of the bacteriophage isolation methods were done. The present of the bacteriophages were determined by plaque assay. The bacteriophage isolation from the environments with and without enrichment, 18 and 17 isolates, respectively, showed scattering small clear zone on the top agar, which all these results could not produce any single plaque from any further attempting experiments. The bacteriophage isolation from foods with and without enrichment, the result showed that there was no any bacteriophage particle.

Keywords: isolation, bacteriophage, bacteria, *Staphylococcus aureus*, plaque assay, environment, food

กติกรรมประกาศ

รายงานเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการพิเศษในหัวข้อเรื่องการศึกษาการแยกไวรัสของแบคทีเรีย *Staphylococcus aureus* จากสิ่งแวดล้อมและอาหาร โครงการพิเศษนี้ไม่สามารถบรรลุผลได้หากไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลดังต่อไปนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.วิมลมาศ บุญมี อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษที่ให้ความรู้คำปรึกษา คำชี้แนะต่าง ๆ ตลอดการจัดทำโครงการพิเศษนี้ทำให้โครงการพิเศษนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.สุพัตรา โพธิ์เอี่ยม ประธานกรรมการสอบ และ ดร.สมพิศ สอนโยธา กรรมการสอบโครงการพิเศษนี้ได้สละเวลาในการเข้ารับฟังการนำเสนอรวมทั้งให้คำแนะนำ คำปรึกษาจนโครงการพิเศษเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณพี่นักวิทยาศาสตร์ภาคชีววิทยาที่เอื้อเพื่อการเก็บอุปกรณ์สารเคมีต่าง ๆ ตลอดจนสถานที่ในการทำการทดลองที่ใช้ในการศึกษาโครงการพิเศษนี้

ขอขอบพระคุณบิดามารดาและขอบคุณเพื่อนๆที่คอยอยู่เคียงข้างและเป็นกำลังใจให้กันตลอดจนผู้ที่ไม่สามารถกล่าวนามได้หมด ณ ที่นี้ ที่มีส่วนช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านจนโครงการพิเศษเล่มนี้สามารถเสร็จสมบูรณ์ได้

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในศึกษาและต่อยอดต่อไป

วนิดา ปินะธา

อัสมา อนันตกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญรูป.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขต.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
2.1 เชื้อแบคทีเรีย <i>Staphylococcus aureus</i>	3
2.2 แบคทีเรียโอเฟจ.....	4
2.2.1 ประวัติการค้นพบแบคทีเรียโอเฟจ.....	4
2.2.2 คุณสมบัติทั่วไปของแบคทีเรียโอเฟจ.....	5
2.2.3 ชนิดของแบคทีเรียโอเฟจ.....	5
2.2.4 การตรวจหาแบคทีเรียโอเฟจ.....	7
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเชื้อแบคทีเรีย <i>Staphylococcus aureus</i>	7
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบคทีเรียโอเฟจ.....	8

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	11
3.1 อุปกรณ์.....	11
3.2 เครื่องมือ.....	12
3.3 สารเคมี.....	12
3.4 อาหารเลี้ยงเชื้อ.....	13
3.5 ตัวอย่างที่ใช้ในการแยกเชื้อจุลินทรีย์.....	13
3.5.1 ตัวอย่างที่ใช้ในการแยกแบคทีเรีย <i>Staphylococcus aureus</i>	13
3.5.2 ตัวอย่างที่ใช้ในการแยกแบคทีเรียโอฟาจของแบคทีเรีย <i>S. aureus</i>	14
3.6 วิธีการทดลอง.....	14
3.6.1 การแยกเชื้อแบคทีเรีย <i>S. aureus</i> จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อม และตัวอย่างอาหารบนอาหารแข็ง Baird Parker Agar (BPA).....	14
3.6.2 การทดสอบทางสัณฐานวิทยา.....	15
3.6.3 การทดสอบลักษณะชีวเคมี.....	16
3.6.4 การเตรียมหัวเชื้อแบคทีเรียเริ่มต้น <i>S. aureus</i>	17
3.6.5 การแยกแบคทีเรียโอฟาจของแบคทีเรีย <i>S. aureus</i>	17
3.6.6 วิธีการทำ plaque assay.....	19
3.6.7 วิธีการชะตัวอย่างแบคทีเรียโอฟาจจากจานอาหารวันสองชั้น.....	19
บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปราย.....	20
4.1 การคัดแยกเชื้อแบคทีเรีย <i>S. aureus</i> จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและตัวอย่างอาหาร.....	20
4.1.1 การแยกเชื้อแบคทีเรีย <i>S. aureus</i> บนอาหารเลี้ยงเชื้อ BPA.....	21
4.1.2 การทดสอบทางสัณฐานวิทยา.....	24
4.1.3 การทดสอบลักษณะชีวเคมี.....	27
4.2 การแยกแบคทีเรียโอฟาจของเชื้อแบคทีเรีย <i>S. aureus</i>	33
4.2.1 การแยกแบคทีเรียโอฟาจจากตัวอย่างสิ่งแวดล้อม.....	33
4.2.2 การแยกแบคทีเรียโอฟาจจากตัวอย่างอาหาร.....	37

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	40
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	40
5.2 ข้อเสนอแนะ	41
เอกสารอ้างอิง.....	42
ภาคผนวก.....	48
ภาคผนวก ก.....	49

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 การคัดแยกเชื้อแบคทีเรีย <i>S. aureus</i> จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและอาหาร.....	22
4.2 การทดสอบทางสัณฐานวิทยาและชีวเคมี.....	30
4.3 ผลการการแยกแบคทีเรียโอเฟจของเชื้อแบคทีเรีย <i>S. aureus</i> จากสิ่งแวดล้อมแบบไม่เพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอเฟจ.....	34
4.4 ผลการการแยกแบคทีเรียโอเฟจของเชื้อแบคทีเรีย <i>S. aureus</i> จากสิ่งแวดล้อมแบบเพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอเฟจ.....	36
4.5 การแยกแบคทีเรียโอเฟจของเชื้อแบคทีเรีย <i>S. aureus</i> เป็นแบคทีเรียเจ้าบ้าน.....	39

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 วงจรชีวิตของเฟจแบบ lytic และ lysogenic.....	7
4.1 ลักษณะโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียที่คาดว่าจะ เป็น <i>S. aureus</i> ที่เจริญบนอาหารแข็ง BPA บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง.....	21
4.2 ลักษณะโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียที่คาดว่าจะ เป็น <i>S. aureus</i> ที่เจริญบนอาหารแข็ง LB บ่มที่ อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง.....	24
4.2 ลักษณะโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียที่คาดว่าจะ เป็น <i>S. aureus</i> ที่เจริญบนอาหารแข็ง LB บ่มที่ อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง.....	24
4.3 ลักษณะของเซลล์ที่คาดว่าจะ เป็น <i>S. aureus</i> ย้อมติดสีม่วงของ Crystal violet ส่องใต้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 1000 เท่า.....	26
4.4 ขนาดของเซลล์ที่คาดว่าจะ เป็น <i>S. aureus</i> เมื่อย้อมด้วยสินีโกรซิน แล้วส่องใต้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 1000 เท่า.....	27
4.5 ลักษณะโคโลนีที่คาดว่าจะ เป็น <i>S. aureus</i> และการเปลี่ยนสีของอาหาร MSA.....	28
4.6 ลักษณะของ plaque จากตัวอย่างห้องน้ำที่ปรากฏผิวอาหารเลี้ยงเชื้อ ที่มีแบคทีเรีย S_{160} เป็นแบคทีเรียเจ้าบ้านที่ระดับความเจือจางแบคทีเรียไอเฟจที่ 10^{-26}	37

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แบคทีเรีย *Staphylococcus aureus* เป็นเชื้อแบคทีเรียที่มีอยู่ทั่วไปในสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะบริเวณที่มีมนุษย์อาศัยอยู่อย่างหนาแน่น เช่น สถานศึกษา บ้านพักคนชรา สถานเลี้ยงเด็ก ร้านอาหาร มักพบตามบริเวณจมูก ผิวหนังของมนุษย์ และเกิดการปนเปื้อนเชื้อ *S. aureus* ระหว่างมนุษย์และสิ่งแวดล้อมไปมา เนื่องจากในชีวิตประจำวันมนุษย์มีการสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ตลอดทั้งวัน เช่น ลูกบิดประตู แก้วน้ำ รวมถึงอาหารที่มีการสัมผัสกับมือ (Bloomfield and Scott, 1997) ดังนั้นจึงพบ *S. aureus* เป็นเชื้อก่อโรคและเชื้อฉวยโอกาสในมนุษย์ สัตว์ เช่น ทำให้เกิดผดผื่น ฝีหนอง โรคปอดบวม โรคโลหิตเป็นพิษ หรืออาจส่งผลร้ายแรงถึงขั้นทำให้เสียชีวิต (Kazmierczak et al., 2014) นอกจากนี้ยังเป็นเชื้อแบคทีเรียที่สำคัญในการก่อให้เกิดโรคทางปศุสัตว์ เช่น โรคเต้านมอักเสบในวัว โรคนิ่วในไก่ และโรคอาหารเป็นพิษ (Vanderhaeghen et al., 2010)

ปัจจุบันมีการดื้อยาปฏิชีวนะ methicillin ของเชื้อ *S. aureus* (Methicillin-resistant *S. aureus*: MRSA) และ Vancomycin-resistant *S. aureus* (VRSA) (DeLeo and Chambers, 2009; Dulong et al., 2011) การควบคุมเชื้อโรคนี้น่าทำได้ยากขึ้น จึงมีการนำแบคทีเรียโอเฟจมาใช้ประโยชน์ในการยับยั้งแบคทีเรียเพื่อแก้ไขปัญหาการดื้อยา (Weinbauer, 2004) เนื่องจากแบคทีเรียโอเฟจจะมีความจำเพาะต่อแบคทีเรียเจ้าบ้านสูง เมื่อแบคทีเรียโอเฟจบุกรุกเข้าไปในเซลล์ของแบคทีเรียจะไปรบกวนเมตาบอลิซึมของแบคทีเรียและเพิ่มจำนวนในเซลล์แบคทีเรียแล้วกระจายออกนอกเซลล์โดยการทำลายผนังเซลล์ของแบคทีเรียทำให้แบคทีเรียตาย จึงมีความปลอดภัยต่อมนุษย์และสัตว์ ซึ่งแตกต่างจากการใช้ยาปฏิชีวนะ เนื่องจากยาปฏิชีวนะสามารถทำให้เกิดการติดเชื้อครั้งที่ 2 ได้ โดยการติดเชื้อครั้งที่ 2 แบคทีเรียจะพัฒนาตัวเองให้สามารถทนต่อยาปฏิชีวนะตัวเดิม จึงไม่สามารถใช้ยาปฏิชีวนะตัวเดิมในการรักษาได้ (Hankin, 1896; Rosanna et al., 2007)

Rahimzadeh et al. (2016) ได้ศึกษาการแยกแบคทีเรียโอเฟจชนิดไลติกจากอ่างล้างมือ ซึ่งจัดเป็นแบคทีเรียโอเฟจในแฟมิลี *Siphoviridae* นำมายับยั้งเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ที่ดื้อยาปฏิชีวนะเมธิซิลลิน (Methicillin) ที่แยกได้จากเลือดของผู้ป่วย Gutierrez et al. (2016) ได้ศึกษาการนำแบคทีเรียโอเฟจ $\Phi 11$, K, $\Phi H5$, $\Phi A72$, CAPSa1 และ CAPSa3 มายับยั้งเชื้อ

แบคทีเรีย *S. aureus* ทั้ง 87 สายพันธุ์ ซึ่ง 64 สายพันธุ์แยกได้จากอาหารทะเลและเนื้อในประเทศนิวซีแลนด์ 23 สายพันธุ์แยกได้จากเนื้อในประเทศสเปน Jensen et al. (2015) ได้ศึกษาการแยกแบคทีเรียโอฟิลาจากสิ่งแวดล้อม 12 สายพันธุ์ แล้วนำแบคทีเรียโอฟิลา 1 สายพันธุ์กับแบคทีเรียโอฟิลา 2 สายพันธุ์ มาผสมกันเพื่อยับยั้งแบคทีเรีย *S. aureus* สายพันธุ์ที่ไม่ต้องยาปฏิชีวนะ และ *S. aureus* สายพันธุ์ที่ไม่ต้องยาปฏิชีวนะเมธิซิลินที่ปนเปื้อนอยู่ในแก้วและเนื้อผ้า

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการแยกเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* และจากนั้นจึงนำแบคทีเรียที่ได้มาแยกแบคทีเรียโอฟิลาของเชื้อแบคทีเรียโดยใช้ตัวอย่างจากสิ่งแวดล้อมและอาหาร

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- 1) ทำการแยกเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมและอาหาร
- 2) เพื่อศึกษาการแยกแบคทีเรียโอฟิลาของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมและอาหาร

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

ทำการแยกเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมและอาหาร โดยนำเชื้อแบคทีเรียดังกล่าวมาแยกแบคทีเรียโอฟิลาจากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและอาหาร

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) งานวิจัยนี้สามารถนำมาใช้ในการศึกษาวิธีการแยกแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมและอาหาร
- 2) งานวิจัยนี้สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาการแยกแบคทีเรียโอฟิลาของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมและอาหาร

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เชื้อแบคทีเรีย *Staphylococcus aureus*

S. aureus เป็นแบคทีเรียแกรมบวกจัดอยู่ในตระกูล *Staphylococcaceae* มีรูปร่างกลม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของเซลล์ประมาณ 0.5 - 1.5 ไมโครเมตร อยู่เป็นเซลล์เดี่ยวหรือเป็นคู่ บางครั้งอยู่รวมกันเป็นกลุ่มคล้ายรวงงุ่น โคลินีมีลักษณะกลมมน ทึบแสง มีสีขาว คริม เหลืองและส้ม ไม่สร้างแคปซูล ไม่เคลื่อนที่ ไม่สร้างสปอร์ เจริญได้ดีทั้งในสภาวะมีอากาศและไม่มีอากาศ (facultative anaerobe) มีเมตาบอลิซึมของการหมักและการหายใจ สามารถสร้างเอนไซม์คะตะเลส (catalase) เอนไซม์เอนโดนิวคลีเอส (endonuclease) ที่ทนต่อความร้อน (William and Wilkins, 1994) เอนไซม์ฮีโมไลซิน (hemolysin) ทำให้เกิดวงใสที่ชัดเจนบน blood agar สามารถใช้น้ำตาล mannitol และสร้างเอนไซม์โคแอกกูเลส (coagulase) ที่ทำให้พลาสมาเกิดการแข็งตัวโดยเปลี่ยนไฟบริโนเจน (fibrinogen) เป็นไฟบริน (fibrin) ซึ่งช่วยป้องกันกระบวนการฟาโกไซโทซิสของเม็ดเลือดขาวและการเข้าจับของยาปฏิชีวนะได้ ทำให้ประสิทธิภาพในการก่อโรครุนแรงขึ้นสามารถเจริญได้ดีในอาหารเลี้ยงเชื้อแบคทีเรียทั่วไป เช่น nutrient agar (NA), tryptic soy agar (TSA) และ brain heartinfusion agar (BHI) เป็นต้น (นิติพงษ์ และ เอกชัย, 2552) เจริญได้ดีที่อุณหภูมิ 30 - 37 องศาเซลเซียส (William and Wilkins, 1994) บางสายพันธุ์สามารถเจริญได้ในอุณหภูมิที่ต่ำ 6 - 7 องศาเซลเซียส ระดับพีเอช (pH) ที่เจริญได้อยู่ระหว่าง 4.5 - 9.3 แต่ช่วงพีเอชที่เหมาะสมในการเจริญเติบโตที่สุดคือ 7.0 - 7.5 เจริญได้ในสภาพที่มีค่าปริมาณน้ำอิสระที่จุลินทรีย์สามารถนำไปใช้ได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.83 มีความสามารถทนเกลือได้สูง (สุรีย์, 2553)

โดยทั่วไปสามารถพบแบคทีเรีย *S. aureus* ในสิ่งแวดล้อมทั่วไปทั้งในอากาศ น้ำ ผิวหนังของสัตว์เลือดอุ่น (William and Wilkins, 1994) มักจะมีการปนเปื้อนของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมสู่คน จากคนสู่สิ่งแวดล้อมไปมา เนื่องจากในชีวิตประจำวันมีการสัมผัสพื้นผิวที่มีการปนเปื้อนของเชื้อตามสถานที่ต่าง ๆ ที่มีจำนวนประชากรอาศัยอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก เช่น สถานศึกษา บ้านพักคนชรา สถานเลี้ยงเด็ก ร้านอาหาร ในสถานที่เหล่านี้ตามบริเวณห้องน้ำ ห้องอาบน้ำ มักพบเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ตามบริเวณชักโครก อ่างล้างมือ ถึงขยะ ส่วนห้องครัวมักจะพบบริเวณอ่างล้างจาน รวมทั้งอาหารก็พบการปนเปื้อนของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ด้วยเช่นกัน (Bloomfield and Scott, 1997)

ปัจจัยที่ทำให้ *S. aureus* ก่อโรค (นิตินพงษ์ และ เอกชัย, 2552)

- 1) Capsule ป้องกันกระบวนการฟาโกไซโทซิสของเม็ดเลือดขาว และช่วยในการเกาะติดกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ทำให้เกิดการแพร่ระบาดได้ง่าย
- 2) Coagulase เปลี่ยนไฟบริโนเจนเป็นไฟบรินป้องกันกระบวนการฟาโกไซโทซิส
- 3) Exfoliatin toxin (ET) ทำให้เกิดการย่อยสลายของเซลล์ที่เกาะติดกับชั้นหนังกำพร้าทำให้เกิดโรคผิวหนังหลุดลอก (Staphylococcal scalded skin syndrome, SSSS)
- 4) Hyaluronidase ย่อยกรดไฮยาลูโรนิกที่เป็นองค์ประกอบของเนื้อเยื่อทำให้เชื้อแพร่กระจายไปสู่เนื้อเยื่อต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น
- 5) Hemolysin เป็นโปรตีนที่ย่อยสลายเม็ดเลือดแดง
- 6) Leucosidin ทำลายเซลล์เม็ดเลือดขาวโดยการทำให้เกิดรูที่ cytoplasmic membrane
- 7) Lipase ย่อยสลายไขมันที่สะสมบริเวณผิวหนังเพื่อการบุกรุกเข้าสู่ผิวหนัง
- 8) Protease ย่อยสลายคอลลาเจนและโปรตีนอื่น ๆ ในเนื้อเยื่อ
- 9) Protein A จับกับ Fc receptor ของแอนติบอดีและยับยั้งกระบวนการฟาโกไซโทซิส
- 10) Toxic shock syndrome toxin (TSST) ทำให้เกิดโรคอาหารเป็นพิษมีอาการท้องร่วง อาเจียนและช็อค

2.2 แบคทีเรียโอเฟจ

2.2.1 ประวัติการค้นพบแบคทีเรียโอเฟจ

แบคทีเรียโอเฟจ ถูกค้นพบครั้งแรกโดย Frederick W. Twort นักวิทยาศาสตร์ชาวอังกฤษในปี ค.ศ. 1915 โดยได้อธิบายการติดเชื้อของแบคทีเรีย *Staphylococci* ว่าตัวที่ทำให้เกิดการติดเชื้อในแบคทีเรียสามารถผ่านกระดาษกรองได้เหมือนกับไวรัสของสัตว์และไวรัสของพืชแต่ไม่ได้รับการยอมรับจนต่อมาในปี ค.ศ. 1917 Felix d'Herelle นักวิทยาศาสตร์ชาวแคนาดาได้ทำการทดลองเกี่ยวกับเชื้อ *Shigella dysenteriae* ที่เป็นสาเหตุการเกิดโรคบิด พบว่าเกิดเหตุการณ์คล้ายกับ Twort โดย d'Herelle ได้ทำการแยกเชื้อ *S. dysenteriae* จากอุจจาระและนำอุจจาระไปกรองแล้วนำส่วนที่เป็นของเหลวที่กรองได้ผสมกับอาหารที่มีเชื้อ *S. dysenteriae* จากนั้นป้อนไว้ข้ามคืนพบว่าอาหารเหลวมีลักษณะใสไม่มีการเจริญของเชื้อ จึงได้สรุปว่าส่วนที่ผ่านกระดาษกรองได้ คือไวรัสของแบคทีเรีย และให้ความหมายของแบคทีเรียโอเฟจว่า “ตัวกินแบคทีเรีย” (Adams, 1958)

2.2.2 คุณสมบัติทั่วไปของแบคทีริโอเฟจ

แบคทีริโอเฟจเป็นอนุภาคที่มีโปรตีนแคปซิดห่อหุ้มสารพันธุกรรม โดยสารพันธุกรรมเป็นได้ทั้ง double-stranded DNA, single-stranded DNA, double-stranded RNA หรือ single-stranded RNA ซึ่งมีทั้งที่เป็นสายตรง (linear) และวงกลม (circular) แคปซิดของแบคทีริโอเฟจมีรูปร่างได้หลายแบบ เช่น hexagonal ขนาดเล็ก filamentous หรือรูปร่างซับซ้อนที่ประกอบด้วยส่วนหัวและส่วนหาง แบคทีริโอเฟจจะไม่สามารถเพิ่มจำนวนได้เมื่ออยู่เป็นอิสระจึงจัดเป็นอินตราเซลล์ล่า พาราไซต์ (intracellular parasites) จะเพิ่มจำนวนได้ต้องอาศัยเจ้าบ้านในการสังเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อประกอบเป็นอนุภาคใหม่

แบคทีริโอเฟจมีความจำเพาะต่อโฮสต์สูง เพิ่มจำนวนได้อย่างรวดเร็วจึงสามารถทำลายเชื้อแบคทีเรียก่อโรคได้โดยไม่มีผลต่อเนื้อเยื่อของโฮสต์และแบคทีเรียที่ไม่ก่อโรคในโฮสต์ (Sandeep, 2006; Weber-Dabrowska et al., 2003) สามารถคัดเลือกและแยกแบคทีริโอเฟจได้จากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น น้ำเสีย ทางระบายน้ำเสีย อุจจาระ ดิน น้ำพุ เป็นต้น

2.2.3 ชนิดของแบคทีริโอเฟจ

แบ่งตามวงจรชีวิตของแบคทีริโอเฟจ (Phage life cycle) มี 2 ชนิด (Abedon, 2008)

2.2.3.1 Lytic phage หรือ virulent phage หมายถึง แบคทีริโอเฟจที่เมื่อส่งสารพันธุกรรมเข้าไปในเซลล์ของแบคทีเรียแล้วมีการใช้สารต่าง ๆ จากแบคทีเรียเจ้าบ้านในการสร้างโปรตีนและจีโนม จากนั้นจะประกอบส่วนต่าง ๆ เข้าเป็น phage progeny เพิ่มจำนวนแล้วทำให้แบคทีเรียแตกออกเพื่อให้ progeny ออกมา และเข้าสู่เซลล์ของแบคทีเรียอื่นต่อไป เมื่อเลี้ยงแบคทีริโอเฟจร่วมกับแบคทีเรียแล้วผสมวุ้นรดลงบนผิวอาหารเลี้ยงเชื้อจะสังเกตเห็นแบคทีเรียถูกทำลายเป็นวงใส เรียกว่าพลาคว (plaque)

วงจรชีวิตแบบไลติกประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้ (Boyd, 1995; Maloy et al., 1994)

1) การเกาะติด (adsorption) แบคทีริโอเฟจจะเข้าไปจับกับแบคทีเรียเจ้าบ้านที่บริเวณตำแหน่งรีเซพเตอร์ (receptor) ซึ่งมีความจำเพาะต่อกันสูงมาก

2) การส่งสารพันธุกรรมเข้าสู่เซลล์แบคทีเรีย (penetration) แบคทีริโอเฟจจะส่งสารพันธุกรรมเข้าไปในเซลล์แบคทีเรียโดยส่วนประกอบต่าง ๆ ยังอยู่นอกเซลล์

3) การสังเคราะห์สารพันธุกรรมและโครงสร้างของแบคทีริโอเฟจ (biosynthesis) เมื่อสารพันธุกรรมหรือกรดนิวคลีอิกของแบคทีริโอเฟจเข้าไปภายในเซลล์แบคทีเรีย แบคทีเรียจะหยุดการสังเคราะห์ดีเอ็นเอของตัวเองและเริ่มมีการสังเคราะห์กรดนิวคลีอิกและโปรตีนของแบคทีริโอเฟจแทน

4) การประกอบตัวของแบคทีริโอเฟจ (assembly) โพรตีนและกรดนิวคลีอิกที่ถูกสังเคราะห์ขึ้นภายในเซลล์ของแบคทีเรียจะประกอบกันขึ้นเป็นอนุภาคของแบคทีริโอเฟจที่สมบูรณ์

5) การทำให้แบคทีเรียแตกสลาย (lysis) เป็นขั้นตอนที่แบคทีริโอเฟจปล่อยเอนไซม์ไลโซไซม์ (lysozyme) และ โฮลิน (holin) ออกมาย่อยผนังเซลล์ของแบคทีเรียเพื่อกระจายตัวออกนอกเซลล์ของแบคทีเรีย

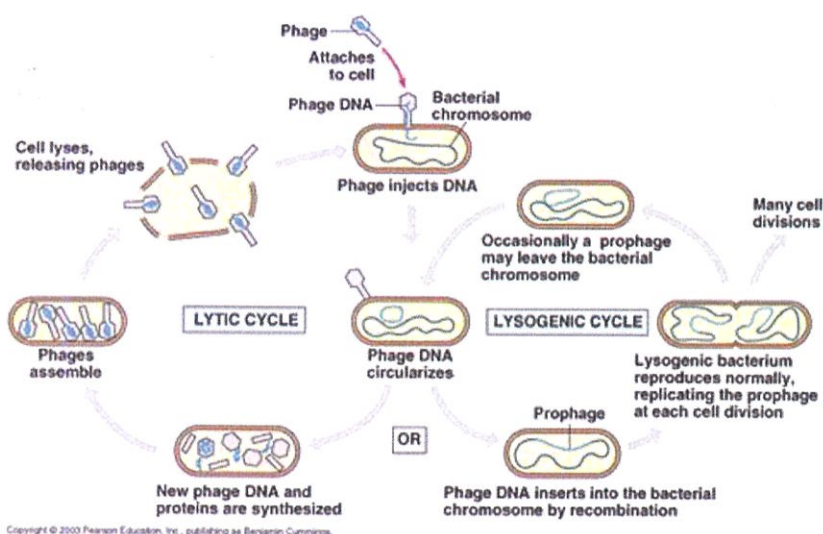
2.2.3.2 Lysogenic phage หรือ temperate phage หมายถึง แบคทีริโอเฟจที่นำสารพันธุกรรมเข้าสู่เซลล์แบคทีเรียแล้วไม่มีการสร้าง phage progeny แต่จีโนมของแบคทีริโอเฟจจะสอดแทรกเข้าไปอยู่กับโครโมโซมของแบคทีเรีย เรียกว่าจีโนมของแบคทีริโอเฟจระยะนี้ว่า prophage เมื่อโครโมโซมของแบคทีเรียแบ่งตัว prophage ก็จะแบ่งตัวไปพร้อมกันเหมือนกับเป็นส่วนหนึ่งของโครโมโซมแบคทีเรีย เซลล์ใหม่ที่เกิดขึ้นก็จะมี prophage แฝงอยู่ด้วย กระบวนการนี้เรียกว่า lysogenization แบคทีเรียที่มี prophage แฝงอยู่เรียกว่า lysogen หรือ lysogenic bacteria (รูปที่ 2.1) การอยู่ร่วมกันระหว่างแบคทีเรียเจ้าบ้านและ lysogenic phage สามารถทำให้เกิดวิวัฒนาการร่วมกัน (coevolution) โดยเป็นเสมือน mobile genetic element ในการย้ายยีนระหว่างสิ่งมีชีวิตซึ่งส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับโฮสต์ได้มากมาย เช่น เปลี่ยนแบคทีเรียที่ไม่ก่อโรค (non-pathogenic strain) เป็นแบคทีเรียที่ก่อโรค (virulent strain) อย่างไรก็ตามวงจรชีวิตของแบคทีริโอเฟจทั้งสองประเภท สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงไปมาระหว่างกันและกันได้ (interchangeable) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น สภาพแวดล้อม สารอาหารภายในโฮสต์ วงจรชีวิตแบบไลโซจีนิคประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้ (Alcamo, 1996; Mckane and Kandel, 1996)

1) การเกาะติด (adsorption) แบคทีริโอเฟจจะเข้าไปจับกับแบคทีเรียเจ้าบ้านที่บริเวณตำแหน่งรีเซพเตอร์ (receptor) ซึ่งมีความจำเพาะต่อกันสูงมาก

2) การส่งสารพันธุกรรมของแบคทีริโอเฟจเข้าสู่แบคทีเรีย โดยสารพันธุกรรมหรือกรดนิวคลีอิกที่ส่งเข้าไปจะเป็นเส้นตรงหลังจากนั้นจะเปลี่ยนเป็นรูปวงแหวนปิด

3) การสอดแทรกดีเอ็นเอของแบคทีริโอเฟจเข้าไปในโครโมโซมของแบคทีเรีย (integration) โดยอาศัยเอนไซม์อินทิเกรส (integrase enzyme) และจะแบ่งตัวไปพร้อม ๆ กับการแบ่งตัวของแบคทีเรีย

4) การชักนำไปสู่วงจรแบบไลติก (induction) เกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุดังนี้ เช่น ดีเอ็นเอของแบคทีเรียได้รับความเสียหายหรือปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป เช่น แสงอุลตราไวโอเล็ต หรือ สารเคมีต่าง ๆ เป็นต้น

ภาพที่ 2.1 วงจรชีวิตของแบคทีริโอเฟจแบบ lytic (ซ้าย) และ lysogenic (ขวา)
ที่มา: www.niles-hs.k12.il.us/jacnau/chpt184.gif (30มิถุนายน 2561)

2.2.4 การตรวจหาแบคทีริโอเฟจ

สามารถตรวจสอบได้จากการติดเชื้อแบคทีเรียเจ้าบ้านซึ่งมักจะใช้เทคนิคการเพาะเลี้ยงบนอาหารวุ้น 2 ชั้น (double agar layer method) หรือ plaque assay เพื่อดูการเกิดพลาคว โดยลักษณะพลาควที่เกิดขึ้นมี 2 ลักษณะ (Cappuccino and Sherman, 2001) ได้แก่

1) พลาควใส (clear plaque) เกิดจากแบคทีริโอเฟจมีการเพิ่มปริมาณภายในเซลล์เจ้าบ้านเป็นวงจรชีวิตแบบไลติกทำให้เซลล์แบคทีเรียแตกสลาย จึงมีลักษณะของพลาควใส

2) พลาควขุ่น (turbid plaque) เกิดจากเทมเพอเรตเฟจ ซึ่งในช่วงแรกจะมีการเพิ่มปริมาณด้วยวงจรชีวิตแบบไลติกจนถึงระยะหนึ่งจะเข้าสู่วงจรชีวิตแบบไลโซจินิก ทำให้เซลล์ของแบคทีเรียเจ้าบ้านไม่แตกสลาย จึงปรากฏให้เห็นเป็นพลาควขุ่น

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเชื้อแบคทีเรีย *Staphylococcus aureus*

Senait and Moorty (2016) ได้มีการศึกษาแยกเชื้อ *Staphylococcus aureus* จากอาหารสำเร็จรูปผลิตภัณฑ์จากเนื้อสัตว์ในโรงแรม และร้านอาหารรอบ ๆ โดยนำมาเลี้ยงบนอาหาร blood agar plate จากนั้นนำโคโลนีที่ขึ้นบนอาหารไปทดสอบการสร้างเอนไซม์คะตะเลส (catalase) และเอนไซม์โคเอกูเลส (Coagulase) ทดสอบการย้อมแกรม (gram's staining) ทดสอบความสามารถใช้น้ำตาลแมนนิทอลบนอาหาร manitol salt agar ทดสอบความสามารถในการใช้น้ำตาลมอลโตส (maltose) บนอาหาร purple agar base และทดสอบความสามารถในการต้านยาปฏิชีวนะ 10 ชนิด ได้แก่ ampicillin,

chloramphenicol, erythromycin, gentamycin, neomycine, streptomycin, trimethoprim, norfloxacin, tetracycline ผลที่ได้จากการทดลองนี้คือพบอาหารที่มีเชื้อ *S. aureus* ปนเปื้อนอยู่ ได้แก่ เบอร์เกอร์, เนื้อที่หั่นเป็นชิ้น, เนื้อย่าง, ไก่ย่าง, ซิกาเวท (Siga wet) โดยในเนื้อย่างเป็นอาหารที่พบเชื้อ *S. aureus* ปริมาณมากที่สุด และในการทดสอบการต้านยาปฏิชีวนะนั้นพบว่ามีเชื้อที่มีความไวต่อ Ampicillin มากที่สุด ดังนั้นการปนเปื้อนเชื้อจุลินทรีย์ในอาหารสามารถส่งผลกระทบต่อผู้บริโภค ผู้ประกอบการจึงควรคำนึงถึงผลกระทบและสุขภาพของผู้บริโภคด้วย

หรือชนิด MRSA Reem et al. (2014) ได้ทำการทดลองแยกเชื้อ *S. aureus* ที่ทนต่อเมธิซิลลิน (methicillin) และที่ไวต่อเมธิซิลลิน หรือชนิด methicillin sensitive *Staphylococcus aureus* (MSSA) จากบริเวณสิ่งแวดล้อมในคลินิกโรคตาเพื่อระบุลักษณะทางพันธุกรรม ทำการทดลองโดยใช้ผ้าไฟฟ้าสถิต (electrostatic cloths) ป้ายในบริเวณต่าง ๆ แล้วนำมาเลี้ยงบนอาหารชนิดแบบคัดเลือก (Selective medium) เฉพาะ *S. aureus* และอาหารเลี้ยงเชื้อธรรมดา จากนั้นนำโคโลนีที่ขึ้นบนหน้าอาหารไปทดสอบเพื่อยืนยันว่าเป็นเชื้อ *S. aureus* จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ลักษณะทางพันธุกรรม เพื่อเปรียบเทียบกับยีน SCCmer โดยใช้โพลีไฟลด์เจลอิเล็กโทรโฟรีซิส (Pulsed-field gel electrophoresis) ซึ่งเป็นวิธีของ Dendrogram เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างยีน จากผลการทดลองมีตัวอย่างทั้งหมด 112 ตัวอย่าง พบว่า 27 ตัวอย่าง เป็น MSSA และ 5 ตัวอย่างเป็น MRSA และจากการทดสอบลักษณะทางพันธุกรรมพบว่าเชื้อที่แยกได้จากคลินิกโรคตานี้ มียีน SCCmec II และ USA1000 ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับยีน SCCmec IV และ USA300 ที่แยกได้จากโรงพยาบาล โดยมักจะพบเจอเชื้อได้บ่อยที่บริเวณหมอนรองศรีษะและเบาะพรมของคอมพิวเตอร์

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบคทีเรียโอเฟจ

Rahimzadeh et al. (2016) ได้ศึกษาการแยกแบคทีเรียโอเฟจชนิดไลติกจากอ่างล้างมือของ NICU ซึ่งจัดเป็นแบคทีเรียโอเฟจในแฟมิลี *Siphoviridae* นำมายับยั้งเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ที่ดื้อยาปฏิชีวนะเมธิซิลลิน (Methicillin) ซึ่งแยกได้จากเลือดของผู้ป่วย

Gutierrez et al. (2016) ได้ศึกษาการนำแบคทีเรียโอเฟจ $\Phi 11$, K, $\Phi 5$, $\Phi A72$, CAPSa1 และ CAPSa3 มายับยั้งเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* 87 สายพันธุ์ ซึ่ง 64 สายพันธุ์แยกได้จากอาหารทะเล และเนื้อในประเทศนิวซีแลนด์ และ 23 สายพันธุ์แยกได้จากเนื้อในประเทศสเปน

Jensen et al. (2015) ได้ศึกษาการแยกแบคทีเรียโอเฟจชนิดไลติกจากสิ่งแวดล้อม 12 สายพันธุ์ แล้วนำมาทำการทดลองใช้แบคทีเรียโอเฟจ 1 พันธุ์และแบคทีเรียโอเฟจ 2 สายพันธุ์ที่นำมาผสมกันเพื่อ

ยับยั้งแบคทีเรีย *S. aureus* สายพันธุ์ที่ไม่ดื้อยาปฏิชีวนะ และ *S. aureus* สายพันธุ์ที่มีการดื้อยาปฏิชีวนะเมธิซิลลินที่ปนเปื้อนอยู่ในแก้วและเนื้อผ้า

Iwano et al. (2018) ได้ทำการทดสอบแยกแบคทีเรียโอเฟจ Φ SA012 และ Φ SA039 จากวัวที่เป็นโรคเต้านมอักเสบ โดยแบคทีเรียโอเฟจนี้มีความสามารถในการฆ่าเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* หลายชนิด โดยสามารถฆ่า *S. aureus* ได้ 93 สายพันธุ์ 40 จีโนไทป์ และ *S. aureus* ชนิดที่ดื้อยาเมธิซิลลิน (Methicillin) (MRSA) ได้ 6 สายพันธุ์ 6 จีโนไทป์ จากนั้นได้มีการใช้แบคทีเรียโอเฟจ Φ SA012 และ Φ SA039 ไปทดสอบกับหนูที่เป็นโรคเต้านมอักเสบ ผลที่ได้คือแบคทีเรียโอเฟจ Φ SA012 สามารถลดการแพร่กระจายของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ได้

Rasool et al. (2016) ได้ทำการศึกษาแยกแบคทีเรียโอเฟจที่สามารถยับยั้งเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ที่ดื้อยาเมธิซิลลิน (Methicillin) (MRSA) โดยแยกแบคทีเรียโอเฟจจากน้ำเสียใน taisalabad ประเทศ Pakistan เพื่อนำมายับยั้งเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ที่แยกได้จากหนองของผู้ป่วยที่เป็นแผลจากไฟไหม้ ได้ทำการทดลองในกระต่ายโดยการฉีดสารละลายแบคทีเรียโอเฟจลงไปบริเวณแผลของกระต่ายที่ติดเชื้อ *S. aureus* ผลที่ได้จากการทดลองนี้ พบว่าเมื่อเวลาผ่านไป 3 - 6 ชั่วโมง แบคทีเรียโอเฟจสามารถยับยั้งเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ได้ดีที่สุดและพบว่าเมื่อเวลาผ่านไป 48 ชั่วโมง เมื่อนำหนองของกระต่ายไปตรวจหาโปรตีนด้วยวิธี SDS-PAGE พบโปรตีน 10 ชนิด โดยโปรตีนมีขนาด 20 - 155 KDa ดังนั้นแบคทีเรียโอเฟจที่แยกได้จากน้ำเสียสามารถยับยั้งแบคทีเรีย *S. aureus* ที่ดื้อยาเมธิซิลลิน (Methicillin) (MRSA) ได้

Li and Zhang (2014) ได้ทำการศึกษาการนำแบคทีเรียโอเฟจ SPW ที่มีวงจรชีวิตเป็นแบบไลติคเฟจซึ่งแยกได้จากน้ำเสียของฟาร์มโคนมมาใช้ในการยับยั้งเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ที่ดื้อยาเมธิซิลลิน (Methicillin) (MRSA) และทำให้เกิดโรคเต้านมอักเสบในโคนม พบว่าแบคทีเรียโอเฟจ SPW มีความสามารถทำให้เกิดบริเวณใสที่กว้างบนหน้าอาหารวัวสองชั้น แบคทีเรียโอเฟจ SPW มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของส่วนหัว 62.5 nm และยาว 105 nm จัดอยู่ในแฟมมีลี *Myoviridae* เป็นดับเบิลแอสแตนต์ดีเอ็นเอไวรัส (dsDNA virus) มีขนาด 65-69 kb มีความต้องการแคลเซียมไอออนในการเกาะติดสามารถอยู่รอดได้ในช่วงอุณหภูมิและความเป็นกรดต่างที่กว้าง ทนคลอโรฟอม และไอโซโพรพานอล

O'Flaherty et al. (2005) ได้ทำการศึกษาแยกแบคทีเรียโอเฟจจากฟาร์มเลี้ยงวัวเพื่อนำมาใช้ในการยับยั้งเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ที่ก่อให้เกิดโรคเต้านมอักเสบในวัว สามารถแยกแบคทีเรียโอเฟจได้ทั้งหมด 2 สายพันธุ์คือ DW2 และ CS1 จากนั้นได้นำมาศึกษาภายใต้กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอน และการใช้เอนไซม์ตัดจำเพาะจึงสามารถบ่งชี้ได้ว่าแบคทีเรียโอเฟจทั้ง 2 สายพันธุ์นี้อยู่ในแฟมมีลี *Siphoviridae* จากนั้นได้นำแบคทีเรียโอเฟจทั้ง 2 ชนิด มาผสมกับแบคทีเรียโอเฟจแฟมมีลี *Myoviridae* 1 ชนิด คือ Phage K แล้วนำไปทดสอบกับวัวแล้วดูปริมาณจำนวนเซลล์เม็ดเลือดขาวในน้ำนมดิบ (Somatic cell count, SCC) ของวัวหาก SCC ของวัวเพิ่มมากขึ้นแสดงว่าสารละลายแบคทีเรียโอเฟจทำให้เกิดการระคายเคืองในวัว แต่การทดลองนี้ไม่พบการเพิ่มขึ้นของ SCC ดังนั้นสารละลายแบคทีเรียโอเฟจนี้ไม่ก่อให้เกิดการระคายเคืองต่อวัว และสามารถยับยั้งเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ได้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1 อุปกรณ์

1. จานอาหารเลี้ยงเชื้อ (Petri Dish, Union Science, Thailand)
2. หลอดทดลอง (Test Tube, PYREX®, Maxico)
3. ปิเปตต์แก้ว (Pipette, PRECICOLOR HBG, Germany) ขนาด 1, 5 และ 10 มิลลิลิตร
4. ไมโครปิเปตต์ (Micropipette, GILSON, France) ขนาด 100, 1,000 และ 5,000 ไมโครลิตร
5. ทิป (Tip, ExtraGene Inc., Taiwan) ขนาด 100, 1,000 และ 5,000 ไมโครลิตร
6. บีกเกอร์ (Beaker, PYREX, Germany)
7. ขวดแก้ว (Duran Bottle, SCHOTT DURAN, GERMANY)
8. ขวดรูปชมพู่ (Erlenmeyer Flask, PYREX, USA)
9. กระบอกตวง (Cylinder, NALGENE®, USA)
10. ลวดเขี่ยเชื้อ (Loop)
11. แห้งแก้วงอ (Spreader)
12. แห้งแก้วคนสาร (Stirring Rod)
13. ช้อนตักสาร (Spatula)
14. ตะเกียงแอลกอฮอล์ (Alcohol Burner)
15. ไม้พันสำลี (Cotton swabs)
16. สไลด์ (Slide, SAIL, China)
17. กระจกปิดสไลด์ (Cover Glass, HAD, Union Science)
18. หลอดปั่นเหวี่ยง (Centrifuge Tube, Becton Dickinson, USA)
19. หลอดไมโครเซนตริฟิวจ์ (Microcentrifuge Tube, ExtraGene Inc., Taiwan)
20. ตัวกรองเส้นผ่านศูนย์กลางรู 0.20 ไมโครเมตร (CORNING®, Germany)
21. หลอดฉีดยา (Syringe, NIPRO, Thailand)

3.2 เครื่องมือ

1. ตู้บ่มเลี้ยงเชื้อ (Incubator, memmert, The Novacel® Solution for LASER Fiber & LASER CO₂)
2. ตู้บ่มเพาะเชื้อแบบเขย่า (Incubator Shaker, Lab. Companion, USA)
3. ตู้ปลอดเชื้อ (Laminar Air Flow, HOLTEN, HOLTEN LAMINER AIR A/S)
4. หม้อนึ่งความดันไอ (Autoclave, TOMY, JAPAN)
5. เครื่องชั่งน้ำหนักทศนิยม 4 ตำแหน่ง (Balance, BP 221S, sartorius, Germany)
6. กระดาษวัดพีเอช (pH Paper, Universal indicator, Germany)
7. ตู้เย็น (Refrigerator, NR-BT264, Panasonic, Japan)
8. ตู้อบลมร้อน (Hot Air Oven, BINDER, SCIENTIFIC PROMOTION)
9. เครื่องผสม (Vortex Mixer, G560E, Scientific Industries, USA)
10. กล้องจุลทรรศน์ (Optical Microscopes, OLYMPUS, OLYMPUS POTICAL)
11. เวอร์เนียคาลิเปอร์ (Vernier Caliper, SONIC, Thailand)

3.3 สารเคมี

1. โซเดียมคลอไรด์ (NaCl, MERCK, Germany)
2. สารสกัดจากยีสต์ (Yeast Extract Powder Type I, TM Media, India)
3. ทริปโตเน (Tryptone Powder, Sisco, India)
3. แมกนีเซียมซัลเฟต (MgSO₄ • 7H₂O, Ajax Finechem Pty Ltd., Australia)
4. สารละลาย Saline-Magnesium (SM solution)
5. ทริส-ไฮโดรคลอริก (Tris-HCl, Vivantis, USA)
6. โพแทสเซียมไดไฮโดรเจนออร์โธฟอสเฟต (KH₂PO₄, AjaxFinechem Pty Ltd., Australia)
7. ไดโซเดียมไฮโดรเจนออร์โธฟอสเฟต (Na₂HPO₄, Ajax Finechem Pty Ltd., Australia)
8. โพแทสเซียมคลอไรด์ (KCl, Ajax Finechem Pty Ltd., Australia)
9. เปปโตเน (Peptone, Difco^{TM}, Becton, Dickinson and Company Sparks)
10. เจลาติน (Gelatin, Fisher Chemical, USA)
11. สีคริสตัลไวโอเลต (Crystal Violet, Ajax Finechem Pty Ltd., Australia)
12. น้ำยาแกรมไอโอดีน (Gram Iodine, Ajax Finechem Pty Ltd., Australia)
13. สีซาฟรานิน (Safranin, Ajax Finechem Pty Ltd., Australia)
14. ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ (H₂O₂, ศิริบัญชา, ประเทศไทย)

15. ชุดทดสอบโคแอกกูแลส (Coagulase Test, BBL™, Becton, Dickinson and Company Sparks)
16. วาสลีน (Vaseline, Vasline® Jelly, Univernity)
17. สีนีโกรซิน (Nigrosin, Ajax Finechem Pty Ltd., Australia)
18. เอทิลแอลกอฮอล์ 95 เปอร์เซ็นต์ (องค์การสุรากรมสรรพสามิต, ประเทศไทย)
15. เอทิลแอลกอฮอล์ 70 เปอร์เซ็นต์

3.4 อาหารเลี้ยงเชื้อ

1. อาหารเลี้ยงเชื้อ Baird Parker Agar (BPA, Difco™, Becton, Dickinson and Company Sparks) ที่เติม Egg Yolk Tellurite Supplement (Scaharlau, Spain) (ภาคผนวก ก)
2. อาหารเลี้ยงเชื้อ Luria Bertani Agar (LB, Difco™, Becton, Dickinson and Company Sparks) (ภาคผนวก ก)
3. อาหาร Mannitol Salt Agar (MSA, BBL™, Becton, Dickinson and Company Sparks) (ภาคผนวก ก)
4. อาหารเลี้ยงเชื้อ Brain Heart Infusion Broth (BHI, Himedia, India) (ภาคผนวก ก)

3.5 ตัวอย่างที่ใช้ในการแยกเชื้อจุลินทรีย์

3.5.1 ตัวอย่างที่ใช้ในการแยกแบคทีเรีย *Staphylococcus aureus*

3.5.1.1 ตัวอย่างจากสิ่งแวดล้อม เก็บตัวอย่างจากห้องน้ำหญิงอาคารพระจอมเกล้าฯ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้น G, 1, และ 2 โดยเก็บบริเวณลูกบิดประตูฝั่่งด้านในของห้องน้ำและบริเวณที่กดชักโครก จำนวน 4 ห้อง กำหนดให้รหัสอักษรตัวที่ 1 เป็นชั้นของห้องน้ำได้แก่ ชั้น G, 1, และ 2 รหัสอักษรตัวที่ 2 กำหนดให้เป็นบริเวณที่เก็บตัวอย่างได้แก่อักษร A คือ บริเวณลูกบิดประตูฝั่่งด้านในของห้องน้ำ, อักษร B คือบริเวณที่กดชักโครก และรหัสอักษรตัวที่ 3 กำหนดให้เป็นห้องน้ำห้องที่ 1, 2, 3 และ 4 จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการแยกแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมทั้งหมด 24 ตัวอย่าง ตามรหัสดังต่อไปนี้ GA1, GA2, GA3, GA4, GB1, GB2, GB3, GB4, 1A1, 1A2, 1A3, 1A4, 1B1, 1B2, 1B3, 1B4, 2A1, 2A2, 2A3, 2A4, 2B1, 2B2, 2B3, และ 2B4

การเก็บตัวอย่างบริเวณลูกบิดประตูห้องน้ำหญิงฝั่่งด้านในใช้ไม้พันสำลีที่ผ่านการฆ่าเชื้อจุ่มสารละลายบัฟเฟอร์ SM ที่ผ่านการฆ่าเชื้อซึ่งบรรจุอยู่ในหลอดทดลอง ปริมาตร 5 มิลลิลิตร แล้วมาทำการป้าย (swab) 3 รอบจากซ้ายไปขวาที่บริเวณลูกบิดประตูห้องน้ำหญิงฝั่่งด้านในให้ได้พื้นที่ 50 ตารางเซนติเมตร (5x10 เซนติเมตร) จากนั้นเก็บไม้พันสำลีที่ทำการเก็บตัวอย่างในหลอดทดลองที่มีสารละลายบัฟเฟอร์ SM ที่กล่าวไว้ข้างต้น

ส่วนการเก็บตัวอย่างบริเวณที่กดชักโครกใช้ไม้พ่นสำลีที่ผ่านการฆ่าเชื้อจุ่มสารละลายบัฟเฟอร์ SM ที่ผ่านการฆ่าเชื้อซึ่งบรรจุอยู่ในหลอดทดลอง ปริมาตร 5 มิลลิลิตร แล้วมาทำการป้าย 3 รอบจากซ้ายไปขวาให้ได้พื้นที่ 8 ตารางเซนติเมตร (2x4 เซนติเมตร) จากนั้นเก็บไม้พ่นสำลีที่ทำการเก็บตัวอย่างลงในหลอดทดลองที่มีสารละลายบัฟเฟอร์ SM ที่กล่าวไว้ข้างต้น

3.5.1.2 ตัวอย่างอาหาร 9 ตัวอย่าง ได้แก่ ลุยสวน, สลัดผัก, ส้มตำ, ขนมเบื้อง, แพนเค้ก, ยำขนมจีน, แอครี, ขนมครก, และซูชิ โดยกำหนดให้เป็น F1, F2, F3, F4, F5, F6, F7, F8 และ F9 ตามลำดับ โดยเก็บตัวอย่างจากตลาดนัดสุวรรณภูมิอย่างละ 1 ตัวอย่าง

3.5.2 ตัวอย่างที่ใช้ในการแยกแบคทีเรียโอเฟจของแบคทีเรีย *S. aureus*

3.5.2.1 ตัวอย่างจากสิ่งแวดล้อม ทำการเก็บตัวอย่างจากบริเวณเดียวกันกับที่เก็บตัวอย่างที่ใช้ในการแยกแบคทีเรียตามหัวข้อ 3.5.1 จากห้องน้ำหญิงอาคารพระจอมเกล้า คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้น G, 1, และ 2 โดยเก็บบริเวณลูกบิดประตู ฝักด้านในของห้องน้ำและบริเวณที่กดชักโครก จำนวน 4 ห้อง รวมตัวอย่างทั้งหมด 24 ตัวอย่าง ซึ่งการเก็บตัวอย่างเพื่อนำมาใช้ในการแยกแบคทีเรียโอเฟจของแบคทีเรียในครั้งนี ใช้ปริมาตรสารละลายบัฟเฟอร์ SM ที่ผ่านการฆ่าเชื้อซึ่งบรรจุอยู่ในหลอดทดลอง ปริมาตร 3 มิลลิลิตร แทนที่จะเป็น 5 มิลลิลิตร

3.5.2.2 ตัวอย่างอาหาร 5 ตัวอย่าง คือ แพนเค้ก, แอครี, ลุยสวน, สลัดผัก และส้มตำ จากร้านเดิมในตลาดนัดสุวรรณภูมิที่ใช้นำมาแยกแบคทีเรีย โดยเก็บตัวอย่างอาหารแต่ละชนิดมาอย่างละ 25 กรัม ใส่ในถุงพลาสติกที่ฆ่าเชื้อแล้ว จากนั้นเติมสารละลายเปปโตเนสไลน์ลงในถุง 225 มิลลิลิตร มัดปากถุงให้แน่นด้วยหนังยาง

3.6 วิธีการทดลอง

3.6.1 การแยกเชื้อแบคทีเรียที่ *S. aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและตัวอย่างอาหารบนอาหารแข็ง Baird- Parker Agar (BPA)

3.6.1.1 การแยกเชื้อแบคทีเรียที่ *S. aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อม

นำตัวอย่างที่ใช้ในการแยกแบคทีเรีย *S. aureus* จากห้องน้ำหญิงที่อยู่ในหลอดทดลองที่มีไม้พ่นสำลีและสารละลายบัฟเฟอร์ SM 5 มิลลิลิตร จากข้อ 3.5.2.1 นำมาผสมให้เข้ากันโดยใช้เครื่องผสม (Vortex mixer) เพื่อให้เชื้อที่ติดบนสำลีหลุดออกมากระจายในสารละลายให้มากที่สุด ปิเปตต์

ตัวอย่างมา 0.1 มิลลิลิตร หยดลงบนอาหารแข็ง BPA จากนั้นใช้แท่งแก้วรูปตัวแอลเกลี่ยให้ทั่วหน้าอาหาร (Spread) นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง จากนั้นทำการคัดเลือกโคโลนีของแบคทีเรีย *S. aureus* โดยเลือกโคโลนีที่มีลักษณะสีด่างกลมมันวาวมีบริเวณใส (clear zone) รอบ ๆ โคโลนี (Bennet et al., 2014) ทำการทดลอง 3 ซ้ำ

3.6.1.2 การแยกเชื้อแบคทีเรียที่ *S. aureus* จากตัวอย่างอาหาร

ใช้วิธีการดัดแปลงของสุรีย (2553) นำตัวอย่างที่ใช้ในการแยกแบคทีเรีย *S. aureus* จากอาหารแต่ละชนิดมาใส่ถุงพลาสติกที่ฆ่าเชื้อแล้ว อย่างละ 25 กรัม ทำให้ละเอียดโดยใช้ครกและนำมาใส่ในถุงที่ฆ่าเชื้อแล้ว จากนั้นเติมเปปโตเนสโลนลงในถุง 225 มิลลิลิตร ปิดปากตัวอย่างมา 0.1 มิลลิลิตร หยดลงบนอาหารแข็ง BPA ใช้แท่งแก้วรูปตัวแอลเกลี่ยให้ทั่วหน้าอาหาร (Spread) นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง จากนั้นทำการคัดเลือกโคโลนีที่มีลักษณะสีด่างกลมมันวาวมีบริเวณใส (clear zone) รอบ ๆ โคโลนี (Bennet et al., 2014) ทำการทดลอง 3 ซ้ำ

3.6.2 การทดสอบทางสัณฐานวิทยาของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus*

3.6.2.1 การตรวจดูลักษณะของโคโลนีและการวัดขนาดโคโลนี

เลือกโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากอาหารแข็ง BPA ที่มีลักษณะสีด่างกลมมันวาวมีบริเวณใส (clear zone) รอบ ๆ โคโลนีนำมาขีด (cross streak) ลงบนอาหารแข็ง Luria Bertani Agar (LB Agar) และนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง ลักษณะโคโลนีของเชื้อ *S. aureus* บนอาหารแข็ง LB จะมีลักษณะกลม ขอบเรียบ นูน สีครีม เหลือง หรือส้ม (Rath and Padhy, 2015) วัดขนาดโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ด้วยเวอร์เนียร์คาลิเปอร์ (Prakash, 2014)

3.6.2.2 การทดสอบความสามารถในการเคลื่อนที่

ใช้ลวดเขี่ยเชื้อที่ฆ่าเชื้อแล้วแตะเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ในอาหารเหลว LB ที่บ่มอุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง ลงบริเวณตรงกลางของแผ่นปิดสไลด์นำวาสลิน ทาบบริเวณมุมของแผ่นปิดสไลด์ 4 มุมจากนั้นนำสไลด์หลุมมาปิดแผ่นปิดสไลด์ที่มีหยดน้ำที่มีเชื้อ *S. aureus* โดยให้บริเวณที่เป็นเชื้อแบคทีเรียอยู่ตรงกลางระหว่างหลุมตรวจสอบการเคลื่อนที่ของแบคทีเรียภายใต้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 400 เท่า (กัญจนา และคณะ, 2544)

3.6.2.3 การทดสอบการติดสีแกรม

นำโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* บนอาหารแข็ง LB บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง มาย้อมสีแบบ gram stain โดยหยดน้ำปริมาณเล็กน้อยลงบนแผ่นสไลด์ที่สะอาดใช้ลวดเขี่ยเชื้อ (loop) เขี่ยเชื้อแบคทีเรียจากอาหารแข็ง LB มาเกลี่ย (smear) ลงบนหยดน้ำรองจนแห้งแล้วนำแผ่นสไลด์ผ่านเปลวไฟ 2 - 3 ครั้ง จากนั้นหยดสีคริสตัลไวโอเลตลงบนรอยเกลี่ยของเชื้อทิ้งไว้ 1 นาที ล้างสีคริสตัลไวโอเลตออกด้วยน้ำยาแกรมไอโอดีนหยดน้ำยาแกรมไอโอดีนซ้ำอีกครั้งตั้งทิ้งไว้ 1 นาที หยดเอทานอลความเข้มข้นร้อยละ 95 ลงบนรอยเกลี่ยเชื้อทิ้งไว้ 10 - 15 วินาที ล้างเอทานอลออกด้วยน้ำกลั่นจากนั้นจึงหยดสีซาฟรานินลงบนรอยเกลี่ยเชื้อทิ้งไว้ 1 นาที ล้างสีซาฟรานินออกด้วยน้ำรองจนแห้งส่องดูการติดสีแกรมภายใต้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 1,000 เท่า (กนกรัตน์ และคณะ, 2558)

3.6.2.4 การวัดขนาดเซลล์

นำโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* บนอาหารแข็ง LB บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง มาย้อมสีแบบ negative strain โดยใช้สินิโกรซิน (nigrosin) หยดลงบริเวณปลายด้านหนึ่งของสไลด์แล้วนำลวดเขี่ยเชื้อหยดน้ำลงข้างหยดสีจากนั้นนำลวดเขี่ยเชื้อเขี่ยเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ลงในหยดน้ำใช้ขอบสไลด์อีกแผ่นมาวางแตะหยดทั้งสองจากนั้นลากสไลด์ซ้ำ ๆ ตามแนวยาวให้ส่วนผสมแผ่ออกรองจนแห้งส่องดูภายใต้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 1,000 เท่า (กัญจนา และคณะ, 2544)

3.6.3 การทดสอบลักษณะชีวเคมีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus*

3.6.3.1 การทดสอบการเจริญบนอาหารแข็ง Mannitol Salt Agar (MSA)

เลือกโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากอาหารแข็ง BPA ตามลักษณะที่กล่าวไว้ตั้งหัวข้อ 3.6.1.1 มา Cross Streak บนอาหารแข็ง MSA บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง ลักษณะโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* บนอาหารแข็ง MSA จะมีสีเหลือง และทำให้อาหารเลี้ยงเชื้อเปลี่ยนจากสีชมพูเป็นสีเหลือง (Aryal, 2016)

3.6.3.2 การทดสอบความสามารถในการสร้างเอนไซม์คะตะเลส (Catalase)

เลือกโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากอาหารแข็ง BPA มา Cross Streak บนอาหารแข็ง LB Agar บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง นำโคโลนีมาทดสอบความสามารถในการสร้างเอนไซม์คะตะเลส (นันทนา, 2537) หยดสารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ความเข้มข้นร้อยละ 3 ลงบนแผ่นสไลด์ 1 หยด เชื้อที่สามารถสร้างเอนไซม์คะตะเลสได้จะเกิดฟองอากาศบริเวณที่แตะเชื้อลงไป

3.6.3.3 การทดสอบความสามารถในการสร้างเอนไซม์โคแอกกูเลส (Coagulase)

เชื้อโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* บนอาหารแข็ง BPA บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง ลงในหลอดทดลองที่มีอาหารเหลว Brain Heart Infusion Broth (BHI) ปริมาตร 200 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากันโดยใช้เครื่องผสมนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เมื่อครบ 24 ชั่วโมง เติมโคแอกกูเลสพลาสมา (coagulase plasma) ปริมาตร 300 ไมโครลิตร ลงในหลอดอาหาร BHI ที่ผ่านการบ่มแล้ว นำไปบ่มต่อที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส ตรวจสอบการแข็งตัวเมื่อเวลาผ่านไป 2, 4 และ 24 ชั่วโมง (Sperber et al., 1975)

3.6.4 การเตรียมหัวเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* เริ่มต้น

เชื้อโคโลนีเดี่ยวของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จำนวน 1 โคโลนี จากอาหารแข็ง LB บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง ใส่ลงในอาหารเหลว LB ปริมาตร 15 มิลลิลิตร ในขวดอาหารขนาด 250 มิลลิลิตร บ่มที่สภาวะนิ่งอุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง

3.6.5 การแยกแบคทีเรียโอฟาจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus*

3.6.5.1. การแยกแบคทีเรียโอฟาจจากตัวอย่างสิ่งแวดล้อม

3.6.5.1.1 การเก็บและเตรียมตัวอย่างที่นำมาแยกแบคทีเรียโอฟาจ

ตัวอย่างที่ใช้ในการแยกแบคทีเรียโอฟาจจากตัวอย่างสิ่งแวดล้อม ทำการเก็บตัวอย่างตามหัวข้อ 3.5.2.1 นำตัวอย่างทั้งหมดที่ได้ทั้ง 24 ตัวอย่าง เทรวมกันในบีกเกอร์ที่ผ่านการฆ่าเชื้อ แล้วแบ่งใส่ลงในหลอดปั่นเหวี่ยงที่ฆ่าเชื้อแล้วปริมาตร 15 มิลลิลิตร นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็วรอบ 4,500 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที ดูดส่วนใสด้วยหลอดฉีดยาปลอดเชื้อนำไปปั่นเหวี่ยงนำมากรองผ่านตัวกรองปลอดเชื้อที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 0.20 ไมโครเมตร เก็บส่วนใสที่ได้จากการกรองลงในขวดที่ฆ่าเชื้อเพื่อนำไปใช้ในการแยกแบคทีเรียโอฟาจในขั้นตอนต่อไป

3.6.5.1.2 การแยกแบคทีเรียโอฟาจโดยไม่มีการเพิ่มปริมาณ (Bacteriophage Isolation without Enrichment)

นำตัวอย่างใช้ในการแยกแบคทีเรียโอฟาจที่เตรียมได้ตามข้อ 3.6.5.1.1 ไปตรวจหาอนุภาคของแบคทีเรียโอฟาจด้วยวิธีตรวจการเกิดพลาค (ตามข้อ 3.6.6) โดยในขั้นตอนของการแยกแบคทีเรียโอฟาจจากตัวอย่างนั้น ปริมาตรของตัวอย่างที่คาดว่าจะมีแบคทีเรียโอฟาจที่ใช้คือปริมาตร 500 ไมโครลิตร นำมาผสมกับแบคทีเรียเจ้าบ้านที่แยกได้ในแต่ละไอโซเลท จำนวนทั้งหมด 20 ไอโซเลท ที่เป็นตัวแทนของตัวอย่างแต่ละตัวอย่างที่แยกแบคทีเรียได้

3.6.5.1.3 การแยกแบคทีเรียโอฟาจโดยมีการเพิ่มปริมาณ (Bacteriophage Isolation with Enrichment)

นำส่วนใสที่ได้จากข้อ 3.6.5.1.1 ปริมาตร 2.5 มิลลิลิตร ใส่ลงขวดรูปชมพู่ขนาด 250 มิลลิลิตร ที่มีอาหาร 1X LB ปริมาตร 40 มิลลิลิตร ใส่เชื้อแบคทีเรียเจ้าบ้าน *S. aureus* ที่บ่มครบ 18 ชั่วโมง ลงไปปริมาตร 100 ไมโครลิตร นำไปเลี้ยงในสภาวะเขย่าความเร็วรอบ 200 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง จากนั้นดูดตัวอย่างออกมาจากขวดเพาะเลี้ยง ปริมาตร 20 มิลลิลิตร แบ่งใส่หลอดปั่นเหวี่ยงที่ฆ่าเชื้อแล้วขนาด 15 มิลลิลิตร จำนวน 2 หลอด ๆ ละ 10 มิลลิลิตร จากนั้นนำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็วรอบ 4,500 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที นำส่วนใสที่ได้จากการปั่นเหวี่ยงมารองผ่านตัวกรองปลอดเชื้อที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 0.20 ไมโครเมตร เก็บส่วนใสที่ได้จากการกรองลงในขวดที่ฆ่าเชื้อ และนำไปตรวจหาอนุภาคของแบคทีเรียโอฟาจด้วยวิธีตรวจการเกิดพลาค (ตามข้อ 3.6.6)

3.6.5.2 การแยกแบคทีเรียโอฟาจจากตัวอย่างอาหาร

3.6.5.2.1 การเก็บและเตรียมตัวอย่างที่นำมาแยกแบคทีเรียโอฟาจ

ตัวอย่างที่ใช้ในการแยกแบคทีเรียโอฟาจจากตัวอย่างอาหาร 5 ชนิด คือ แพนเค้ก, แอแคร้, ลุยสวน, สลัดผัก และส้มตำ จากตลาดนัดสุวรรณภูมิซึ่งเป็นอาหารที่ให้ผลทางสาธารณสุขวิทยา และชีวมมีเป็นแบคทีเรีย *S. aureus* นำอาหารแต่ละชนิดมาใส่ในถุงที่ฆ่าเชื้อแล้ว อย่างละ 25 กรัม ทำให้ละเอียดโดยใช้ครกและนำมาใส่ในถุงที่ฆ่าเชื้อแล้ว จากนั้นเติมสารละลายเปปโตเนสไลน์ลงในถุง 225 มิลลิลิตร นำตัวอย่างใส่ลงในหลอดปั่นเหวี่ยงที่ฆ่าเชื้อแล้วปริมาตร 15 มิลลิลิตร นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็วรอบ 4,500 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที ดูดส่วนใสด้วยหลอดฉีดยาปลอดเชื้อ แล้วนำไปกรองผ่านตัวกรองปลอดเชื้อที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 0.20 ไมโครเมตร เก็บส่วนใสที่ได้จากการกรองลงในขวดที่ฆ่าเชื้อเพื่อนำไปใช้ในการแยกแบคทีเรียโอฟาจในขั้นตอนต่อไป

3.6.5.2.2 การแยกแบคทีเรียโอฟาจโดยไม่มีการเพิ่มปริมาณ (Bacteriophage Isolation without Enrichment)

นำตัวอย่างใช้ในการแยกแบคทีเรียโอฟาจที่เตรียมได้ตามข้อ 3.6.5.2.1 ไปตรวจหาอนุภาคของแบคทีเรียโอฟาจด้วยวิธีตรวจการเกิดพลาคว (ตามข้อ 3.6.6) โดยใช้ปริมาตรของตัวอย่างที่คาดว่าจะมีแบคทีเรียโอฟาจ ปริมาตร 500 ไมโครลิตร ผสมกับแบคทีเรียเจ้าบ้านที่แยกได้ในแต่ละไอโซเลทจำนวนทั้งหมด 5 ไอโซเลท ที่เป็นตัวแทนของตัวอย่างแต่ละตัวอย่างที่แยกแบคทีเรียมาได้ (โดยใช้ตัวอย่างที่คาดว่าจะมีแบคทีเรียโอฟาจจากอาหารชนิดใดกับตัวแทนไอโซเลทของแบคทีเรียที่แยกมาได้ จากอาหารชนิดนั้น ๆ)

3.6.5.2.3 การแยกแบคทีเรียโอฟาจโดยมีการเพิ่มปริมาณ (Bacteriophage Isolation with Enrichment)

นำส่วนใสที่ได้จากข้อ 3.6.5.2.1 ปริมาตร 2.5 มิลลิลิตร ทำตามวิธีในข้อ 3.6.5.1.3

3.6.6 วิธีการตรวจการเกิดพลาคว (plaque assay)

ใช้วิธีดัดแปลงของ Clokie and Kropinski (2009) นำส่วนใสที่ได้จากการกรอง ปริมาตร 100 ไมโครลิตร และแบคทีเรียเจ้าบ้าน ปริมาตร 200 ไมโครลิตร ใส่ลงในหลอดอาหารกึ่งแข็งกึ่งเหลว LB (top agar) ที่ประกอบด้วยวุ้นร้อยละ 0.7 ปริมาตร 5 มิลลิลิตร ผสมกันแล้วเทลงบนผิวหน้าของอาหารแข็ง LB (bottom agar) ผสมให้เข้ากันอีกครั้งหนึ่งโดยการวนจานอาหารเลี้ยงเชื้อจากนั้นรอให้วุ้นแข็งตัวก่อนนำจานอาหารเลี้ยงเชื้อไปบ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง เพื่อตรวจหาอนุภาคของแบคทีเรียโอฟาจโดยดูจากการเกิดขึ้นของพลาคว (plaque) บนผิวหน้าของอาหารวุ้นสองชั้น (double layer agar)

3.6.7 วิธีการชะตัวอย่างแบคทีเรียโอฟาจจากจานอาหารวุ้นสองชั้น

เติมสารละลายบัฟเฟอร์ SM ที่ฆ่าเชื้อแล้วปริมาตร 5 มิลลิลิตร ลงบนผิวหน้าอาหารวุ้นสองชั้น เก็บไว้ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 ชั่วโมง โดยวนจานอาหารวุ้นสองชั้นทุก ๆ 30 นาที เมื่อครบ 3 ชั่วโมง ดูดสารละลายบัฟเฟอร์ SM จากจานอาหารวุ้นสองชั้นใส่ลงในหลอดปั่นเหวี่ยงที่ฆ่าเชื้อแล้ว จากนั้นนำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็วรอบ 4,500 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที ดูดส่วนใสที่ได้จากการปั่นเหวี่ยงด้วยหลอดฉีดยาปลอดเชื้อนำไปกรองผ่านตัวกรองปลอดเชื้อที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 0.20 ไมโครเมตร เก็บส่วนใสที่ได้จากการกรองลงในขวดที่ฆ่าเชื้อแล้วเก็บไว้ในที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

4.1 การคัดแยกเชื้อแบคทีเรีย *Staphylococcus aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและตัวอย่างอาหาร

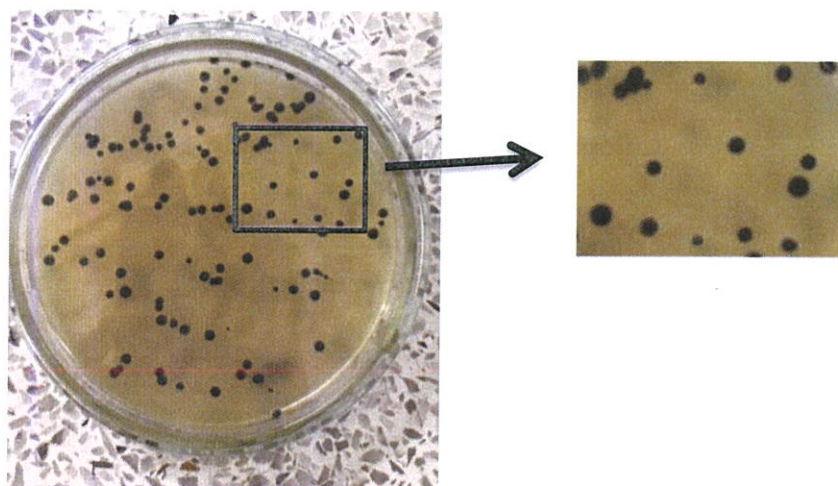
การคัดแยกเชื้อแบคทีเรีย *Staphylococcus aureus* ทำการเก็บตัวอย่างจากสิ่งแวดล้อมและอาหาร เพื่อเพิ่มโอกาสในการแยกเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* เนื่องจากในงานวิจัยของ Gutierrez et al. (2016) พบว่าแบคทีเรีย *S. aureus* ซึ่งมีอยู่ทั่วไปในสิ่งแวดล้อมและมักจะปนเปื้อนจากสิ่งแวดล้อมสู่อาหาร โดยอาหารที่พบการปนเปื้อนของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* เช่น อาหารทะเล, เนื้อสด, นม, ซีส, แสม, พาย และอาหารที่มีการสัมผัสกับพื้นผิวที่มีการปนเปื้อนของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้จึงเก็บตัวอย่างที่ใช้ในการแยกแบคทีเรีย *S. aureus* จากห้องน้ำที่บริเวณลูกบิดห้องน้ำและบริเวณชักโครก ชั้น G, 1, และ 2 โดยเก็บในแต่ละชั้นจำนวน 4 ห้องของอาคารพระจอมเกล้า สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นบริเวณที่มีการใช้มือสัมผัส เพื่อนำมาแยกแบคทีเรีย โดยมีจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการแยกแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมทั้งหมด 24 ตัวอย่าง ส่วนการแยกเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากอาหารนั้น ได้ทำการเก็บตัวอย่างที่ใช้ในการแยกแบคทีเรีย จากตลาดนัดสุวรรณภูมิ จำนวนทั้งหมด 9 ตัวอย่าง ได้แก่ ลุยสวน, สลัดผัก, ส้มตำ, ขนมอบ้าง, แพนเค้ก, ยำขนมจีน, แอแคล์, ขนมครก, และซูชิ

นำตัวอย่างมาแยกเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* บนอาหารแข็ง Baird-Parker Agar (BPA) และคัดเลือกโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* แล้วจากนั้นจึงทำการทดสอบการใช้น้ำตาลแมนนิทอลและเจริญบนอาหารแข็ง Mannitol Salt Agar (MSA), การสร้างเอนไซม์คะตะเลส (catalase), เอนไซม์โคเอกูเลส (coagulase) และการย้อมแกรม (Senait and Moorthy, 2016)

4.1.1 การแยกเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* บนอาหารเลี้ยงเชื้อ Baird-Parker Agar (BPA)

ในการคัดแยกเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากตัวอย่างห้องน้ำ 24 ตัวอย่าง และตัวอย่างอาหาร 9 ตัวอย่าง นำมาทดสอบการเจริญบนอาหารเลี้ยงเชื้อ BPA บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง พบว่าในตัวอย่างจากสิ่งแวดล้อม 20 ตัวอย่าง ได้แก่ GA1, GA2, GA3, GA4, GB2, 1A1, 1A2, 1A3, 1A4, 1B1, 1B2, 1B3, 1B4, 2A1, 2A2, 2A3, 2B1, 2B2, 2B3 และ 2B4 ตัวอย่างจากอาหาร 7 ตัวอย่าง ได้แก่ F1, F2, F3, F5, F7, F8 และ F9 มีลักษณะโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* คือ โคโลนีสีดำ, กลม, มันวาว, โค้งนูน และมีบริเวณใสรอบนอกโคโลนี (Bennet et al., 2014) ดังรูปที่ 4.1 จากการคัดแยกโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและตัวอย่างอาหาร ได้คัดเลือกโคโลนีมาจำนวนทั้งหมด 204 ไอโซเลท (1 โคโลนี คือ 1 ไอโซเลท) ดังตารางที่ 4.1

จากผลการทดลองข้างต้นลักษณะโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* มีลักษณะโคโลนีกลม, สีดำ และมีบริเวณไขนกรอบโคโลนี เนื่องจากเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* สามารถรีดิวซ์เทลลูไรท์ (tellurite) ในอาหารแข็ง BPA ทำให้โคโลนีมีสีดำ และยังสามารถสร้างเอนไซม์เลซิทินเนส (lethicinase) มาย่อยเลซิทิน (lecitine) ในไข่แดงทำให้เกิดกลีเซอไรด์ (diglycerides) ที่ไม่ละลายน้ำและตกตะกอนทำให้เกิดบริเวณไขนกรอบโคโลนีและปฏิกิริยาโปรตีโอไลซิส (proteolysis) ย่อยโปรตีนทำให้เกิดบริเวณใสรอบนอกโคโลนีอาหารแข็ง BPA เป็นอาหารเลือกจำเพาะ (selective media) เนื่องจากมีไพรูเวท (pyruvate) และไกลซีน (glycine) ที่ช่วยในการเจริญของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* และยังประกอบด้วยลิเทียม (lithium) และเทลลูไรท์ (tellurite) ที่สามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้ออื่นที่ปนเปื้อน (Siegrist, 2011)

รูปที่ 4.1 ลักษณะโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ที่เจริญบนอาหารแข็ง BPA บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

ตารางที่ 4.1 การคัดแยกเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและอาหาร

ตัวอย่าง	รหัสตัวอย่าง	รหัสของเชื้อแบคทีเรียที่แยกได้
ลูกบิดประตูห้องน้ำหญิงชั้น G ห้องที่ 1	GA1	S ₁ , S ₂ , S ₃ , S ₄ และ S ₅
ลูกบิดประตูห้องน้ำหญิงชั้น G ห้องที่ 2	GA2	S ₆ , S ₇ , S ₈ , S ₉ , S ₁₀ , S ₁₁ , S ₁₂ , S ₁₃ , S ₁₄ และ S ₁₅
ลูกบิดประตูห้องน้ำหญิงชั้น G ห้องที่ 3	GA3	S ₁₆ และ S ₁₇
ลูกบิดประตูห้องน้ำหญิงชั้น G ห้องที่ 4	GA4	S ₁₈ , S ₁₉ และ S ₂₀
ชักโครกห้องน้ำหญิงชั้น G ห้องที่ 1	GB1	-
ชักโครกห้องน้ำหญิงชั้น G ห้องที่ 2	GB2	S ₂₁ , S ₂₂ , S ₂₃ และ S ₂₄
ชักโครกห้องน้ำหญิงชั้น G ห้องที่ 3	GB3	-
ชักโครกห้องน้ำหญิงชั้น G ห้องที่ 4	GB4	-
ลูกบิดประตูห้องน้ำหญิงชั้น 1 ห้องที่ 1	1A1	S ₂₅ , S ₂₆ , S ₂₇ , S ₂₈ , S ₂₉ , S ₃₀ , S ₃₁ , S ₃₂ , S ₃₃ , S ₃₄ , S ₃₅ , S ₃₆ , S ₃₇ , S ₃₈ , S ₃₉ , S ₄₀ , S ₄₁ , S ₄₂ , S ₄₃ , S ₄₄ , S ₄₅ , S ₄₆ , S ₄₇ , S ₄₈ , S ₄₉ , S ₅₀ , S ₅₁ , S ₅₂ , S ₅₃ , S ₅₄ , S ₅₅ , S ₅₆ , S ₅₇ , S ₅₈ , S ₅₉ , S ₆₀ , S ₆₁ , S ₆₂ , S ₆₃ , S ₆₄ , S ₆₅ , S ₆₆ , S ₆₇ , S ₆₈ , S ₆₉ , S ₇₀ , S ₇₁ และ S ₇₂
ลูกบิดประตูห้องน้ำหญิงชั้น 1 ห้องที่ 2	1A2	S ₇₃ , S ₇₄ , S ₇₅ , S ₇₆ และ S ₇₇
ลูกบิดประตูห้องน้ำหญิงชั้น 1 ห้องที่ 3	1A3	S ₇₈ , S ₇₉ , S ₈₀ , S ₈₁ , S ₈₂ , S ₈₃ , S ₈₄ , S ₈₅ , S ₈₆ , S ₈₇ , S ₈₈ , S ₈₉ , S ₉₀ , S ₉₁ , S ₉₂ และ S ₉₃
ลูกบิดประตูห้องน้ำหญิงชั้น 1 ห้องที่ 4	1A4	S ₉₄
ชักโครกห้องน้ำหญิงชั้น 1 ห้องที่ 1	1B1	S ₉₅
ชักโครกห้องน้ำหญิงชั้น 1 ห้องที่ 2	1B2	S ₉₆ , S ₉₇ , S ₉₈ , S ₉₉ , S ₁₀₀ , S ₁₀₁ , S ₁₀₂ , S ₁₀₃ , S ₁₀₄ , S ₁₀₅ , S ₁₀₆ , S ₁₀₇ , S ₁₀₈ , S ₁₀₉ , S ₁₁₀ , S ₁₁₁ , S ₁₁₂ และ S ₁₁₃
ชักโครกห้องน้ำหญิงชั้น 1 ห้องที่ 3	1B3	S ₁₁₄ , S ₁₁₅ , S ₁₁₆ , S ₁₁₇ , S ₁₁₈ , S ₁₁₉ , S ₁₂₀ , S ₁₂₁ , S ₁₂₂ , S ₁₂₃ , S ₁₂₄ , S ₁₂₅ , S ₁₂₆ , S ₁₂₇ และ S ₁₂₈
ชักโครกห้องน้ำหญิงชั้น 1 ห้องที่ 4	1B4	S ₁₂₉ , S ₁₃₀ , S ₁₃₁ , S ₁₃₂ , S ₁₃₃ และ S ₁₃₄

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) การคัดแยกเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและอาหาร

ตัวอย่าง	รหัสตัวอย่าง	รหัสของเชื้อแบคทีเรียที่แยกได้
ลูกบิดประตูห้องน้ำหญิงชั้น 2 ห้องที่ 1	2A1	S ₁₃₅ , S ₁₃₆ , S ₁₃₇ , S ₁₃₈ , S ₁₃₉ และ S ₁₄₀
ลูกบิดประตูห้องน้ำหญิงชั้น 2 ห้องที่ 2	2A2	S ₁₄₁ , S ₁₄₂ , S ₁₄₃ และ S ₁₄₄
ลูกบิดประตูห้องน้ำหญิงชั้น 2 ห้องที่ 3	2A3	S ₁₄₅ และ S ₁₄₆
ลูกบิดประตูห้องน้ำหญิงชั้น 2 ห้องที่ 4	2A4	-
ชักโครกห้องน้ำหญิงชั้น 2 ห้องที่ 1	2B1	S ₁₄₇ , S ₁₄₈ , S ₁₄₉ , S ₁₅₀ , S ₁₅₁ และ S ₁₅₂
ชักโครกห้องน้ำหญิงชั้น 2 ห้องที่ 2	2B2	S ₁₅₃ , S ₁₅₄ และ S ₁₅₅
ชักโครกห้องน้ำหญิงชั้น 2 ห้องที่ 3	2B3	S ₁₅₆ , S ₁₅₇ , S ₁₅₈ , S ₁₅₉ , S ₁₆₀ และ S ₁₆₁
ชักโครกห้องน้ำหญิงชั้น 2 ห้องที่ 4	2B4	S ₁₆₂ , S ₁₆₃ , S ₁₆₄ , S ₁₆₅ , S ₁₆₆ , S ₁₆₇ , S ₁₆₈ , S ₁₆₉ และ S ₁₇₀
ลุยสวน	F1	S ₁₇₁ , S ₁₇₂ , S ₁₇₃ , S ₁₇₄ , S ₁₇₅ , S ₁₇₆ , S ₁₇₇ , S ₁₇₈ , S ₁₇₉ และ S ₁₈₀
สลัดผัก	F2	S ₁₈₁
ส้มตำปู	F3	S ₁₈₂ , S ₁₈₃ , S ₁₈₄ , S ₁₈₅ , S ₁₈₆ , S ₁₈₇ , S ₁₈₈ , S ₁₈₉ , S ₁₉₀ , S ₁₉₁ , S ₁₉₂ , S ₁₉₃ , S ₁₉₄ , S ₁₉₅ , S ₁₉₆ , S ₁₉₇ และ S ₁₉₈
แพนเค้ก	F5	S ₁₉₉
แอแคร์	F7	S ₂₀₀ และ S ₂₀₁
ขนมครก	F8	S ₂₀₂ และ S ₂₀₃
ซูชิ	F9	S ₂₀₄

4.1.2 การทดสอบทางสัณฐานวิทยา

4.1.2.1 การตรวจดูลักษณะของโคโลนีและการวัดขนาดโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus*

ในการตรวจดูลักษณะของโคโลนีและการวัดขนาดโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ที่เจริญบนอาหารแข็ง LB บ่ม 18 ชั่วโมง อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส จำนวนทั้งหมด 204 ไอโซเลท พบว่าเชื้อแบคทีเรียทั้งหมดเป็น *S. aureus* มีลักษณะกลม, ทึบแสง, ขอบเรียบ, นูน, มีสีครีม, เหลือง หรือส้ม (Williams and Wilkins, 1994)

ในการวัดขนาดโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียที่เป็น *S. aureus* จำนวนทั้งหมด 204 ไอโซเลท ด้วยเวอร์เนียคาลิเปอร์บนอาหารแข็ง LB บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง พบว่าเชื้อแบคทีเรียที่เป็น *S. aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและตัวอย่างอาหารมีทั้งหมด 204 ไอโซเลท มีขนาดโคโลนี 0.45 - 1.55 มิลลิเมตร ดังตารางที่ 4.2 โดยทั่วไปเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จะมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของโคโลนีมากกว่าหรือเท่ากับ 1 มิลลิเมตร (Precit et al., 2015) ดังรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.2 ลักษณะโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ที่เจริญบนอาหารแข็ง LB บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง

4.1.2.2 การทดสอบความสามารถในการเคลื่อนที่ของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus*

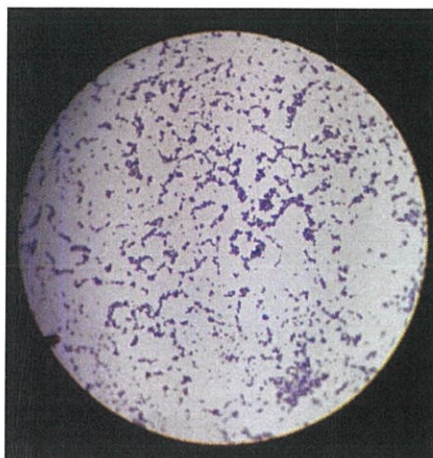
ในการทดสอบความสามารถในการเคลื่อนที่ของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จำนวนทั้งหมด 204 ไอโซเลท ที่เจริญในอาหารเหลว LB บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง ส่องดูภายใต้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 400 เท่า จากการทดลอง พบว่าเชื้อแบคทีเรียที่เป็น *S. aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและตัวอย่างอาหาร ทั้งหมด 204 ไอโซเลท พบว่าไม่สามารถเคลื่อนที่ ดังตารางที่ 4.2

จากผลการทดสอบความสามารถในการเคลื่อนที่ของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ไม่สามารถเคลื่อนที่ได้ เนื่องจากเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ไม่มีแฟลกเจลล่าที่ใช้ในการเคลื่อนที่ (Williams and Wilkins, 1994)

4.1.2.3 การทดสอบการติดสีแกรมของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus*

ในการทดสอบการติดสีแกรมของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จำนวนทั้งหมด 204 ไอโซเลท ที่เจริญบนอาหารแข็ง LB บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง ส่องดูภายใต้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 1,000 เท่า พบว่าเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ติดสีม่วงของคริสตัลไวโอเลตจากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและตัวอย่างอาหารทั้งหมด 183 ไอโซเลท ได้แก่ S₁, S₂, S₃, S₅, S₆, S₇, S₈, S₁₃, S₁₄, S₁₅, S₁₆, S₁₇, S₁₈, S₁₉, S₂₀, S₂₁, S₂₂, S₂₃, S₂₄, S₂₆, S₂₇, S₂₈, S₂₉, S₃₀, S₃₁, S₃₂, S₃₃, S₃₄, S₃₅, S₃₆, S₄₁, S₄₂, S₄₃, S₄₄, S₄₅, S₄₆, S₄₇, S₄₈, S₄₉, S₅₀, S₅₁, S₅₂, S₅₃, S₅₄, S₅₅, S₅₆, S₅₇, S₅₈, S₅₉, S₆₀, S₆₁, S₆₂, S₆₃, S₆₄, S₆₅, S₆₆, S₆₇, S₆₈, S₆₉, S₇₀, S₇₁, S₇₂, S₇₃, S₇₄, S₇₅, S₇₆, S₈₁, S₈₂, S₈₃, S₈₄, S₈₅, S₈₆, S₈₇, S₈₉, S₉₀, S₉₁, S₉₂, S₉₃, S₉₄, S₉₅, S₉₆, S₉₇, S₉₈, S₉₉, S₁₀₀, S₁₀₅, S₁₀₆, S₁₀₇, S₁₀₈, S₁₀₉, S₁₁₀, S₁₁₁, S₁₁₂, S₁₁₃, S₁₁₄, S₁₁₅, S₁₁₆, S₁₁₇, S₁₁₈, S₁₁₉, S₁₂₀, S₁₂₁, S₁₂₂, S₁₂₃, S₁₂₄, S₁₂₅, S₁₂₆, S₁₂₇, S₁₂₈, S₁₃₃, S₁₃₄, S₁₃₅, S₁₃₆, S₁₃₇, S₁₃₈, S₁₃₉, S₁₄₀, S₁₄₁, S₁₄₂, S₁₄₃, S₁₄₄, S₁₄₅, S₁₄₆, S₁₄₇, S₁₄₈, S₁₅₃, S₁₅₄, S₁₅₅, S₁₅₆, S₁₅₇, S₁₅₈, S₁₅₉, S₁₆₀, S₁₆₁, S₁₆₂, S₁₆₃, S₁₆₄, S₁₆₅, S₁₆₆, S₁₆₇, S₁₆₉, S₁₇₀, S₁₇₁, S₁₇₂, S₁₇₃, S₁₇₄, S₁₇₅, S₁₇₆, S₁₇₇, S₁₇₈, S₁₇₉, S₁₈₀, S₁₈₁, S₁₈₂, S₁₈₃, S₁₈₄, S₁₈₅, S₁₈₆, S₁₈₇, S₁₉₀, S₁₉₁, S₁₉₂, S₁₉₃, S₁₉₄, S₁₉₇, S₁₉₈, S₁₉₉, S₂₀₀ และ S₂₀₃ ดังตารางที่ 4.2

เมื่อนำไปย้อมแกรมและส่องดูภายใต้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 1000 เท่า เซลล์ของ *S. aureus* จะมีลักษณะเป็นทรงกลมติดสีม่วงของสีคริสตัลไวโอเลต (crystalviolet) เป็นแบคทีเรียแกรมบวก เซลล์มักจะอยู่เดี่ยว ๆ เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม (Williams and Wilkins, 1994) ดังรูป 4.3

รูปที่ 4.3 ลักษณะของเซลล์ *S. aureus* ย้อมติดสีม่วงของ Crystal violet ส่องใต้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 1000 เท่า

4.1.2..4 การวัดขนาดเซลล์ของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus*

ในการวัดขนาดเซลล์ของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จำนวนทั้งหมด 183 ไอโซเลท บนอาหารแข็ง LB บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง โดยการย้อมสีพื้นหลังด้วยนิโกรซินส่องดูภายใต้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 1,000 เท่า จากการทดลองพบว่าเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและตัวอย่างอาหารจำนวน 183 ไอโซเลท ได้แก่ S₁, S₂, S₃, S₅, S₆, S₇, S₈, S₁₃, S₁₄, S₁₅, S₁₆, S₁₇, S₁₈, S₁₉, S₂₀, S₂₁, S₂₂, S₂₃, S₂₄, S₂₆, S₂₇, S₂₈, S₂₉, S₃₀, S₃₁, S₃₂, S₃₃, S₃₄, S₃₅, S₃₆, S₄₁, S₄₂, S₄₃, S₄₄, S₄₅, S₄₆, S₄₇, S₄₈, S₄₉, S₅₀, S₅₁, S₅₂, S₅₃, S₅₄, S₅₅, S₅₆, S₅₇, S₅₈, S₅₉, S₆₀, S₆₁, S₆₂, S₆₃, S₆₄, S₆₅, S₆₆, S₆₇, S₆₈, S₆₉, S₇₀, S₇₁, S₇₂, S₇₃, S₇₄, S₇₅, S₇₆, S₈₁, S₈₂, S₈₃, S₈₄, S₈₅, S₈₆, S₈₇, S₈₉, S₉₀, S₉₁, S₉₂, S₉₃, S₉₄, S₉₅, S₉₆, S₉₇, S₉₈, S₉₉, S₁₀₀, S₁₀₅, S₁₀₆, S₁₀₇, S₁₀₈, S₁₀₉, S₁₁₀, S₁₁₁, S₁₁₂, S₁₁₃, S₁₁₄, S₁₁₅, S₁₁₆, S₁₁₇, S₁₁₈, S₁₁₉, S₁₂₀, S₁₂₁, S₁₂₂, S₁₂₃, S₁₂₄, S₁₂₅, S₁₂₆, S₁₂₇, S₁₂₈, S₁₂₉, S₁₃₀, S₁₃₁, S₁₃₂, S₁₃₃, S₁₃₄, S₁₃₅, S₁₃₆, S₁₃₇, S₁₃₈, S₁₃₉, S₁₄₀, S₁₄₁, S₁₄₂, S₁₄₃, S₁₄₄, S₁₄₅, S₁₄₆, S₁₄₇, S₁₄₈, S₁₅₃, S₁₅₄, S₁₅₅, S₁₅₆, S₁₅₇, S₁₅₈, S₁₅₉, S₁₆₀, S₁₆₁, S₁₆₂, S₁₆₃, S₁₆₄, S₁₆₅, S₁₆₆, S₁₆₇, S₁₆₉, S₁₇₀, S₁₇₁, S₁₇₂, S₁₇₃, S₁₇₄, S₁₇₅, S₁₇₆, S₁₇₇, S₁₇₈, S₁₇₉, S₁₈₀, S₁₈₁, S₁₈₂, S₁₈₃, S₁₈₄, S₁₈₅, S₁₈₆, S₁₈₇, S₁₉₀, S₁₉₁, S₁₉₂, S₁₉₃, S₁₉₄, S₁₉₆, S₁₉₇, S₁₉₈, S₁₉₉, S₂₀₀ และ S₂₀₃ ดังตารางที่ 4.2 มีขนาดเซลล์ขนาด 0.5 – 1 ไมโครเมตร ดังรูปที่ 4.4

โดยทั่วไปเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* เส้นผ่านศูนย์กลางของเซลล์ 0.5 - 1.5 ไมโครเมตร (Williams and Wilkins, 1994)

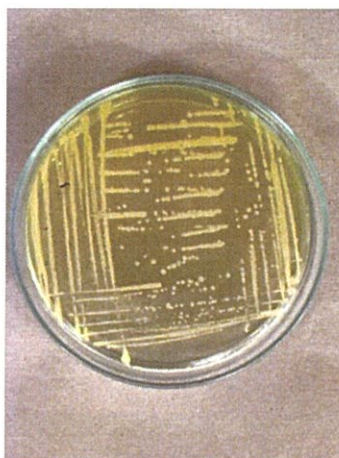
รูปที่ 4.4 ขนาดของเซลล์ที่เป็น *S. aureus* เมื่อย้อมด้วยสินีโกรซิน (nigrosin) แล้วส่องใต้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 1000 เท่า

4.1.3 การทดสอบลักษณะชีวเคมี

4.1.3.1 การทดสอบการเจริญของแบคทีเรีย *S. aureus* บนอาหารแข็ง Mannitol Salt Agar (MSA)

ในการทดสอบการเจริญของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* บนอาหารแข็ง MSA จำนวนทั้งหมด 204 ไอโซเลท บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง พบว่าแบคทีเรีย *S. aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและตัวอย่างห้องน้ำ มีลักษณะโคโลนีสีเหลืองและเปลี่ยนสีของอาหารแข็ง MSA จากสีชมพูเป็นสีเหลืองจำนวนทั้งหมด 204 ไอโซเลท ดังตารางที่ 4.2

จากผลการทดลองการเจริญของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* บนอาหารแข็ง MSA ข้างต้นให้การเปลี่ยนสีอาหารเปลี่ยนจากสีชมพูเป็นสีเหลืองในอาหาร MSA ซึ่งมีฟีนอลเรดเป็นอินดิเคเตอร์ เมื่อ *S. aureus* หมักน้ำตาลแมนนิทอลที่มีอยู่ในอาหาร MSA จึงเกิดกรดขึ้นทำให้อินดิเคเตอร์ในอาหารเปลี่ยนสี นอกจากนี้ยังมีเกลืออยู่ 7.5 เปอร์เซ็นต์ซึ่งสามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของแบคทีเรียชนิดอื่น (Davis, 2005) ดังรูปที่ 4.5

รูปที่ 4.5 ลักษณะโคโลนีของแบคทีเรีย *S. aureus* และการเปลี่ยนสีของอาหาร MSA

4.1.3.2 การทดสอบความสามารถในการสร้างเอนไซม์คะตะเลส (Catalase) ของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus*

ในการทดสอบความสามารถในการสร้างเอนไซม์คะตะเลสโดยใช้สารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ (H_2O_2) ร้อยละ 3 เมื่อแตะเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ทั้ง 204 ไอโซเลท จากอาหารแข็ง LB บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง สังเกตการเกิดฟองอากาศจากการทดลองพบว่าเชื้อแบคทีเรียที่เป็น *S. aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและตัวอย่างอาหารมีฟองอากาศเกิดขึ้นจำนวนทั้งหมด 204 ไอโซเลท ดังตารางที่ 4.2

จากผลการทดสอบความสามารถในการสร้างเอนไซม์คะตะเลสของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ข้างต้นสามารถสร้างเอนไซม์คะตะเลส (Catalase) โดยจะทำปฏิกิริยากับไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์เกิดเป็นน้ำและก๊าซออกซิเจนทำให้เกิดฟอง (Yasmeen et al., 2014)

4.1.3.3 การทดสอบความสามารถในการสร้างเอนไซม์โคแอกกูเลส (Coagulase) ของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus*

จากขั้นตอนนี้เป็นต้นไปแบคทีเรียที่ถูกคัดเลือกมาจำนวน 24 ไอโซเลท ซึ่งทั้ง 24 ไอโซเลท ให้ผลเป็นบวกในการทดสอบลักษณะทางสัณฐานวิทยาและทางชีวเคมีว่าเป็นแบคทีเรีย *S. aureus* จากนั้นจึงทำการทดสอบความสามารถในการสร้างเอนไซม์โคแอกกูเลสโดยใช้โคแอกกูเลสพลาสมาโดยทำการเลี้ยงเชื้อแบคทีเรียในอาหารเหลว Brain Heart Infusion Broth (BHI) บ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง จากนั้นเติมโคแอกกูเลสพลาสมาและนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2, 4 และ 24 ชั่วโมง สังเกตการแข็งตัว

พบว่าเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและตัวอย่างอาหาร จำนวน 24 ไอโซเลท ได้แก่ S₂, S₁₃, S₁₆, S₁₉, S₂₁, S₇₃, S₈₇, S₉₄, S₉₅, S₉₇, S₁₁₉, S₁₃₅, S₁₃₅, S₁₄₄, S₁₄₆, S₁₄₈, S₁₅₅, S₁₆₀, S₁₆₂, S₁₇₇, S₁₈₆, S₁₉₆, S₁₉₉ และ S₂₀₁ ให้ผลเป็นบวกกับการทดสอบการสร้างเอนไซม์โคแอกกูเลส ดังตารางที่ 4.2

จากผลการทดสอบความสามารถในการสร้างเอนไซม์โคแอกกูเลสของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ข้างต้นเกิดการแข็งตัวของโคแอกกูเลสพลาสมาเนื่องจากเอนไซม์โคแอกกูเลสทำให้ไฟบริโนเจนในพลาสมาเปลี่ยนเป็นไฟบรินจึงเกิดการแข็งตัวเป็นลิ่มขึ้น (Yasmeen et al., 2014) ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 การทดสอบทางสัณฐานวิทยาและชีวเคมีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus*

ตัวอย่าง	ไอโซเลท	ลักษณะทางสัณฐานวิทยา						การทดสอบทางชีวเคมี						
		ลักษณะโคโลนีบน LB		การเคลื่อนที่	ลักษณะของเซลล์			กะตะเลส	การเจริญบนอาหาร MSA	การเจริญบนอาหาร BPA	โคแอกกูเลส (ชั่วโมง)			
		รูปร่างลักษณะ	ขนาด (mm)		รูปร่าง	ติดสี	ขนาดของเซลล์ (µm)				0	2	4	24
	<i>s. aureus</i>	*	1.50	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+
GA1	S ₂	*	0.45	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1.5	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+
GA2	S ₁₃	*	0.85	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+
GA3	S ₁₆	*	0.85	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	3+
GA4	S ₁₉	*	0.90	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1.5	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+
GB2	S ₂₁	*	1.15	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+
1A2	S ₇₃	*	1.00	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1.5	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+
1A3	S ₈₇	*	1.00	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1.5	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	1+	1+	2+
1A4	S ₉₄	*	1.25	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+
1B1	S ₉₅	*	1.45	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) การทดสอบทางสัณฐานวิทยาและชีวเคมีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus*

ตัวอย่าง	ไอโซเลท	ลักษณะทางสัณฐานวิทยา						การทดสอบทางชีวเคมี						
		ลักษณะโคโลนีบน LB		การเคลื่อนที่	ลักษณะของเซลล์			กะตะเลส	การเจริญบนอาหาร MSA	การเจริญบนอาหาร BPA	โคแอกกูเลส (ชั่วโมง)			
		รูปร่างลักษณะ	ขนาด (mm)		รูปร่าง	ติดสี	ขนาดของเซลล์ (µm)				0	2	4	24
B2	S ₉₇	*	1.25	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+
1B3	S ₁₁₉	*	1.25	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+
2B4	S ₁₃₃	*	1.15	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+
2A1	S ₁₃₅	*	1.55	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+
2A2	S ₁₄₄	*	1.00	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+
2A3	S ₁₄₆	*	1.00	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+
2B1	S ₁₄₈	*	1.25	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+
2B2	S ₁₅₅	*	1.25	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	1+	1+	2+
2B3	S ₁₆₀	*	1.65	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+
2B4	S ₁₆₂	**	1.40	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1.5	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำนูน มีบริเวณใส	0	2+	2+	2+

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) การทดสอบทางสัณฐานวิทยาและชีวเคมีของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus*

ตัวอย่าง	ไอโซเลท	ลักษณะทางสัณฐานวิทยา						การทดสอบทางชีวเคมี						
		ลักษณะโคโลนีบน LB		การเคลื่อนที่	ลักษณะของเซลล์			คะตะเลส	การเจริญบนอาหาร MSA	ลักษณะการเจริญบนอาหาร BPA	โคแอกกูเลส (ชั่วโมง)			
		รูปร่างลักษณะ	ขนาด (mm)		รูปร่างลักษณะ	ติดสี	ขนาดของเซลล์ (µm)				0	2	4	24
F1	S ₁₇₇	*	1.40	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำ นูน มีบริเวณใส	0	1+	1+	1+
F2	S ₁₈₆	*	0.80	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำ นูน มีบริเวณใส	0	1+	1+	1+
F3	S ₁₉₆	*	1.05	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำ นูน มีบริเวณใส	0	1+	1+	1+
F5	S ₁₉₉	*	1.05	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	0.5	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำ นูน มีบริเวณใส	0	1+	1+	1+
F7	S ₂₀₁	**	1.00	ไม่เคลื่อนที่	กลม	ม่วง	1	เกิดฟอง O ₂	ชมพู → เหลือง	สีดำ นูน มีบริเวณใส	0	1+	1+	1+

การอ่านผล

* โคโลนีมีรูปร่างกลม นูน ผิวเรียบ และมีสีขาวนวล

** โคโลนีมีรูปร่างกลม นูน ผิวเรียบ และมีสีเหลืองนวล, ส้ม

การผลิตเอนไซม์โคแอกกูเลส 0 ไม่เกิดการจับตัวกัน

1+ จับเป็นก้อนแต่ไม่เกิดการรวมกลุ่ม

3+ จับกันเป็นก้อนใหญ่

2+ จับเป็นก้อนและเกิดการรวมกลุ่ม

4+ จับกันเป็นก้อนทั้งหมดและไม่ขยับ

4.2 การศึกษาการแยกแบคทีเรียโอฟาจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus*

การศึกษาการแยกแบคทีเรียโอฟาจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* ทำการเก็บตัวอย่างจากสิ่งแวดล้อมและอาหาร สำหรับตัวอย่างจากสิ่งแวดล้อมเก็บตัวอย่างจากบริเวณห้องน้ำหญิง อาคารพระจอมเกล้า คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และตัวอย่างจากอาหารเก็บตัวอย่างจากตลาดนัดสุวรรณภูมิ จากงานวิจัยของ Sandeep (2006) และ Weber-Dabrowska et al. (2003) กล่าวว่าแบคทีเรียโอฟาจมีความจำเพาะต่อเซลล์เจ้าบ้าน (host) สูง สามารถคัดแยกได้จากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการแยกแบคทีเรียโอฟาจจากตัวอย่างสิ่งแวดล้อม (บริเวณห้องน้ำ) และตัวอย่างอาหารจากที่เดียวกันกับการแยกแบคทีเรียเจ้าบ้านซึ่งทำการทดลองก่อนหน้านี้ (หัวข้อ 4.1)

4.2.1 การศึกษาการแยกแบคทีเรียโอฟาจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อม

การศึกษาการแยกแบคทีเรียโอฟาจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมบริเวณห้องน้ำหญิงอาคารพระจอมเกล้า คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้น G, 1, และ 2 โดยเก็บบริเวณลูกบิดประตูฝั่งด้านในของห้องน้ำและบริเวณที่กดชักโครกของแต่ละชั้น ๆ ละ 4 ห้อง จำนวน 24 ตัวอย่าง การศึกษาในครั้งนี้นำตัวอย่างที่ใช้ในการแยกแบคทีเรียโอฟาจทั้ง 24 ตัวอย่าง มารวมกันเป็น 1 ตัวอย่าง จากนั้นนำตัวอย่างดังกล่าวไปเตรียมตามหัวข้อ 3.6.5.1.1 แล้วจึงนำไป ตรวจหาแบคทีเรียโอฟาจที่จำเพาะต่อแบคทีเรีย *S. aureus* ที่แยกได้จากตัวอย่างของห้องน้ำที่ได้ถูกคัดเลือกแล้วว่าเป็น *S. aureus* จากการทดลองในข้อ 4.1 โดยมีจำนวนแบคทีเรีย 19 ไอโซเลท ตรวจหาอนุภาคแบคทีเรียโอฟาจด้วยวิธีตรวจการเกิดพลาค พบว่าแบคทีเรีย 19 ไอโซเลท ได้แก่ S₂, S₁₃, S₁₆, S₁₉, S₂₁, S₇₃, S₈₇, S₉₄, S₉₅, S₉₇, S₁₁₉, S₁₃₃, S₁₃₅, S₁₄₄, S₁₄₆, S₁₄₈, S₁₅₅, S₁₆₀ และ S₁₆₂ ทำให้เกิดบริเวณใสบนผิวหน้าอาหารวุ้นสองชั้น โดยลักษณะใสที่พบดังกล่าวมีลักษณะเป็นจุดขนาดเล็กปรากฏอยู่ที่บริเวณหน้าอาหารวุ้นสองชั้นซึ่งไม่ใช่ลักษณะที่เป็นพลาคเดี่ยว (single plaque) ตามที่ต้องการ จากนั้นจึงนำจานอาหารที่เกิดบริเวณใสไปชะด้วยสารละลายบัฟเฟอร์ SM ตามขั้นตอน 3.6.7 เพื่อเก็บเกี่ยวอนุภาคของแบคทีเรียโอฟาจที่มีอยู่บนผิวหน้าของอาหารวุ้นสองชั้น ทำให้ได้อนุภาคของแบคทีเรียโอฟาจที่แขวนลอยอยู่ในสารละลายบัฟเฟอร์ SM จากนั้นเก็บไว้ในที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส

4.2.1.1 การศึกษาการแยกแบคทีเรียโอฟิจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมแบบไม่เพิ่มปริมาณและเพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอฟิจ

การศึกษาการแยกแบคทีเรียโอฟิจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมบริเวณห้องน้ำหญิงที่ได้จากการทดลองที่ 4.2.1 นำอนุภาคของแบคทีเรียโอฟิจที่อยู่ในสารละลายบัฟเฟอร์ SM มาทำการแยกแบคทีเรียโอฟิจเพื่อให้ได้ผลเดียวโดยทำการทดลองแบบที่ไม่เพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอฟิจและแบบเพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอฟิจ

4.2.1.1.1 การศึกษาการแยกแบคทีเรียโอฟิจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมแบบไม่เพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอฟิจ

การศึกษาการแยกแบคทีเรียโอฟิจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมบริเวณห้องน้ำหญิงแบบที่ไม่เพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอฟิจนำอนุภาคของแบคทีเรียโอฟิจที่อยู่ในสารละลายบัฟเฟอร์ SM มาทำการแยกแบคทีเรียโอฟิจเพื่อให้ได้ผลเดียวโดยมีแบคทีเรียเจ้าบ้าน 19 ไอโซเลท ได้แก่ S₂, S₁₃, S₁₆, S₁₉, S₂₁, S₇₃, S₈₇, S₉₄, S₉₅, S₉₇, S₁₁₉, S₁₃₃, S₁₃₅, S₁₄₄, S₁₄₆, S₁₄₈, S₁₅₅, S₁₆₀ และ S₁₆₂ พบว่าจำนวน 17 ไอโซเลท ได้แก่ S₁₆, S₁₉, S₂₁, S₇₃, S₈₇, S₉₄, S₉₅, S₉₇, S₁₁₉, S₁₃₃, S₁₃₅, S₁₄₄, S₁₄₆, S₁₄₈, S₁₅₅, S₁₆₀ และ S₁₆₂ เกิดบริเวณใสบนผิวหน้าอาหารวันสองชั้นเป็นจุดขนาดเล็กซึ่งไม่ใช่ลักษณะที่เป็นผลเดียว

ตารางที่ 4.3 ผลการการแยกแบคทีเรียโอฟิจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมแบบไม่เพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอฟิจ

แบคทีเรียเจ้าบ้าน	รหัสตัวอย่างแบคทีเรียโอฟิจ	ผลการเปลี่ยนแปลงบนผิวหน้าอาหาร
S ₂	P ₂	ไม่พบการเปลี่ยนแปลงบนผิวหน้าอาหาร
S ₁₃	P ₁₃	ไม่พบการเปลี่ยนแปลงบนผิวหน้าอาหาร
S ₁₆	P ₁₆	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายผล
S ₁₉	P ₁₉	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายผล
S ₂₁	P ₂₁	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายผล
S ₇₃	P ₇₃	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายผล
S ₈₇	P ₈₇	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายผล
S ₉₄	P ₉₄	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายผล
S ₉₅	P ₉₅	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายผล
S ₉₇	P ₉₇	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายผล

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) ผลการการแยกแบคทีเรียโอฟาจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมแบบไม่เพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอฟาจ

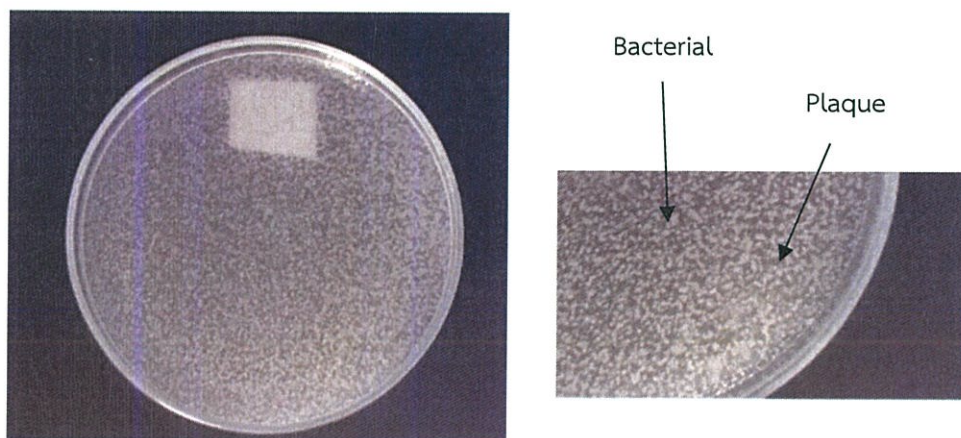
แบคทีเรียเจ้าบ้าน	รหัสตัวอย่างแบคทีเรียโอฟาจ	ผลการเปลี่ยนแปลงบนผิวหน้าอาหาร
S ₁₁₉	P ₁₁₉	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₃₃	P ₁₃₃	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₃₅	P ₁₃₅	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₄₄	P ₁₄₄	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₄₆	P ₁₄₆	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₄₈	P ₁₄₈	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₅₅	P ₁₅₅	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₆₀	P ₁₆₀	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₆₂	P ₁₆₂	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค

4.2.1.1.2 การศึกษาการแยกแบคทีเรียโอฟาจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมแบบเพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอฟาจ

การศึกษาการแยกแบคทีเรียโอฟาจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมบริเวณห้องน้ำหญิงโดยเพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอฟาจ นำอนุภาคของแบคทีเรียโอฟาจที่อยู่ในสารละลายบัฟเฟอร์ SM มาทำการเพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอฟาจตามวิธีการในหัวข้อ 3.6.5.2.2 โดยมีแบคทีเรียเจ้าบ้าน 19 ไอโซเลท ได้แก่ S₂, S₁₃, S₁₆, S₁₉, S₂₁, S₇₃, S₈₇, S₉₄, S₉₅, S₉₇, S₁₁₉, S₁₃₃, S₁₃₅, S₁₄₄, S₁₄₆, S₁₄₈, S₁₅₅, S₁₆₀ และ S₁₆₂ ตรวจสอบอนุภาคแบคทีเรียโอฟาจด้วยวิธีตรวจการเกิดพลาค พบว่าจำนวน 18 ไอโซเลท ได้แก่ S₂, S₁₆, S₁₉, S₂₁, S₇₃, S₈₇, S₉₄, S₉₅, S₉₇, S₁₁₉, S₁₃₃, S₁₃₅, S₁₄₄, S₁₄₆, S₁₄₈, S₁₅₅, S₁₆₀ และ S₁₆₂ เกิดบริเวณใสบนผิวหน้าอาหารวันสองชั้นเป็นจุดขนาดเล็กซึ่งไม่ใช่ลักษณะที่เป็นพลาคเดี่ยว

ตารางที่ 4.4 ผลการการแยกแบคทีเรียโอฟาจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากสิ่งแวดล้อมแบบ
เพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอฟาจ

แบคทีเรียเจ้าบ้าน	รหัสตัวอย่าง แบคทีเรียโอฟาจ	ผลการเปลี่ยนแปลงบนผิวหน้าอาหาร
S ₂	P ₂	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₃	P ₁₃	ไม่พบการเปลี่ยนแปลงบนผิวหน้าอาหาร
S ₁₆	P ₁₆	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₉	P ₁₉	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₂₁	P ₂₁	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₇₃	P ₇₃	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₈₇	P ₈₇	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₉₄	P ₉₄	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₉₅	P ₉₅	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₉₇	P ₉₇	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₁₉	P ₁₁₉	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₃₃	P ₁₃₃	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₃₅	P ₁₃₅	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₄₄	P ₁₄₄	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₄₆	P ₁₄₆	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₄₈	P ₁₄₈	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₅₅	P ₁₅₅	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₆₀	P ₁₆₀	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค
S ₁₆₂	P ₁₆₂	พบจุดที่มีลักษณะคล้ายพลาค

รูปที่ 4.6 ลักษณะของ plaque จากตัวอย่างห้องน้ำ ที่ปรากฏผิวอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีแบคทีเรีย *S*₁₆₀ เป็นแบคทีเรียเจ้าบ้านที่ระดับความเจือจางของแบคทีเรียโอเฟจ 10^{-26}

จากการทดลองแยกแบคทีเรียโอเฟจจากสิ่งแวดล้อมบริเวณห้องน้ำหญิง พบว่าการแยกแบคทีเรียโอเฟจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* โดยไม่มีการเพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอเฟจและแบบที่มีการเพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอเฟจเกิดบริเวณใสบนผิวหน้าอาหารวุ้นสองชั้นเป็นจุดขนาดเล็กซึ่งไม่ใช่ลักษณะที่เป็นพลาไคเดียวของการศึกษาทั้งสองรูปแบบ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อนำส่วนใสที่ได้จากการกรองผ่านตัวกรองปลอดเชื้อที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 0.20 ไมโครเมตร ที่คาดว่าจะมีแบคทีเรียโอเฟจอยู่ไปทำการเจือจางเพื่อให้ได้ระดับความเข้มข้นของแบคทีเรียโอเฟจที่เหมาะสมที่จะทำให้เกิดพลาไคเดียว (single plaque) บนผิวหน้าอาหารวุ้นสองชั้นแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่ปรากฏลักษณะของพลาไคเดียวแต่อย่างใด จากผลการทดลองที่เกิดลักษณะดังกล่าวขึ้นอาจเนื่องมาจากผลการเกิดสภาวะการชักนำ (induction) ที่พบในแบคทีเรียโอเฟจที่มีวงจรชีวิตแบบไลโซจีนิคได้เกิดการปรับตัวเมื่อมีจำนวนประชากรน้อยลงซึ่งเห็นได้จากการทดลองเมื่อมีการเจือจางจำนวนแบคทีเรียโอเฟจให้น้อยลงจึงจะสามารถพบบริเวณใส แต่ในทางตรงกันข้ามเมื่อเจือจางแบคทีเรียโอเฟจน้อย ๆ (ความเข้มข้นของแบคทีเรียโอเฟจมาก) กลับไม่พบบริเวณใสหรือพบการเจริญของแบคทีเรียเต็มผิวหน้าอาหารวุ้นสองชั้นและรอให้สภาพแวดล้อมเหมาะสมจึงจะมีการเหนี่ยวนำให้แบคทีเรียโอเฟจที่มีชีวิตแบบไลโซจีนิคเปลี่ยนมาเป็นชีวิตแบบไลติก

4.2.2 การศึกษาการแยกแบคทีเรียโอเฟจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากอาหาร

การศึกษากการแยกแบคทีเรียโอเฟจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากตัวอย่างอาหารตรวจหาแบคทีเรียโอเฟจที่จำเพาะต่อแบคทีเรีย *S. aureus* ที่แยกได้จากตัวอย่างของอาหารที่ได้ถูกคัดเลือกแล้วว่าเป็น *S. aureus* จากการทดลองในข้อ 4.1 โดยไม่มีการเพิ่มปริมาณและเพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอเฟจ โดยมีแบคทีเรียเจ้าบ้าน 5 ไอโซเลท ที่แยกได้จากตัวอย่างจากอาหารจำนวน 5 ชนิด คือ ลุยสวน, สลัดผัก, ส้มตำ, แพนเค้ก และแอแคร้

4.2.2.1 การแยกแบคทีเรียโอฟาจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* โดยไม่มีการเพิ่มปริมาณ (Bacteriophage Isolation without Enrichment)

การศึกษาการแยกแบคทีเรียโอฟาจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากตัวอย่างอาหารแบบไม่มีการเพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอฟาจ โดยมีแบคทีเรียเจ้าบ้าน 5 ไอโซเลท ดังกล่าวข้างต้น พบว่า แบคทีเรีย 5 ไอโซเลท ได้แก่ S₁₇₇, S₁₈₆, S₁₉₆, S₁₉₉ และ S₂₀₁ ไม่พบการเปลี่ยนแปลงบนผิวหน้าอาหารวันสองชั้น

4.2.2.2. การแยกแบคทีเรียโอฟาจโดยมีการเพิ่มปริมาณ (Bacteriophage Isolation Enrichment)

การศึกษาการแยกแบคทีเรียโอฟาจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากตัวอย่างอาหารแบบมีการเพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอฟาจ โดยมีแบคทีเรียเจ้าบ้าน 5 ไอโซเลท ดังกล่าวข้างต้น พบว่า แบคทีเรีย 5 ไอโซเลท ได้แก่ S₁₇₇, S₁₈₆, S₁₉₆, S₁₉₉ และ S₂₀₁ ไม่พบการเปลี่ยนแปลงบนผิวหน้าอาหารวันสองชั้น

จากการทดลองแยกแบคทีเรียโอฟาจจากอาหารพบว่าการแยกแบคทีเรียโอฟาจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* โดยไม่มีการเพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอฟาจและแบบที่มีการเพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอฟาจไม่พบการเปลี่ยนแปลงบนผิวหน้าอาหารวันสองชั้นทั้งสองรูปแบบแสดงให้เห็นว่าในอาหารไม่มีแบคทีเรียโอฟาจ เนื่องจากอาหารมีค่า pH ที่ต่ำและการประกอบอาหารมีการใช้ความร้อนที่มากกว่า 70 องศาเซลเซียส ทำให้แบคทีเรียโอฟาจไม่เสถียร Yu et al. (2013) กล่าวว่าแบคทีเรียโอฟาจจะเสถียรเมื่ออยู่ในช่วง pH ที่เป็นกลางมากกว่าในช่วง pH ที่เป็นกรดและจะไม่เสถียรเมื่อมีอุณหภูมิที่มากกว่า 70 องศาเซลเซียส

ตารางที่ 4.5 การแยกแบคทีเรียโอฟาจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* เป็นแบคทีเรียเจ้าบ้าน

แหล่งที่มา	ตัวอย่างที่นำมาแยก	แบคทีเรียเจ้าบ้าน	วิธีการที่ใช้แยก	ผลการทำ plaque assay
อาคารพระจอมเกล้า สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ห้องน้ำ	S ₂	Without Enrichment	ไม่พบการเกิดพลาค
			With Enrichment	พบการเกิดพลาค
		S ₁₃ และ S ₁₄	Without Enrichment	ไม่พบการเกิดพลาค
			With Enrichment	ไม่พบการเกิดพลาค
		S ₁₆ , S ₁₉ , S ₂₁ , S ₇₃ , S ₈₇ , S ₉₄ , S ₉₅ , S ₉₇ , S ₁₁₉ , S ₁₃₃ , S ₁₃₅ , S ₁₄₄ , S ₁₄₆ , S ₁₄₈ , S ₁₅₅ , S ₁₆₀ และ S ₁₆₂	Without Enrichment	พบการเกิดพลาค
			With Enrichment	พบการเกิดพลาค
			With Enrichment	พบการเกิดพลาค
		ตลาดนัดสุวรรณภูมิ	อาหาร	S ₁₇₇ , S ₁₈₆ , S ₁₉₆ , S ₁₉₉ และ S ₂₀₁
With Enrichment	ไม่พบการเกิดพลาค			

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ในการคัดแยกเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและอาหาร โดยใช้อาหารแข็ง Baird-Parker Agar นำมาทดสอบลักษณะทางสัณฐานวิทยา ได้แก่ การติดสีแกรม ขนาดและลักษณะโคโลนี ขนาดเซลล์ การเคลื่อนที่ และลักษณะชีวเคมี ได้แก่ การเจริญบนอาหารแข็ง Mannital Salt Agar ความสามารถในการสร้างเอนไซม์อะตเลส และเอนไซม์โคแอกกูเลส ผลการทดสอบพบว่าสามารถแยกเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและอาหาร จำนวนทั้งหมด 204 ไอโซเลท โดยแยกได้จากสิ่งแวดล้อมจำนวน 170 ไอโซเลท และจากตัวอย่างอาหาร จำนวน 34 ไอโซเลท จากนั้นจึงคัดเลือกแบคทีเรีย 24 ไอโซเลท โดยเป็นแบคทีเรียจากตัวอย่างสิ่งแวดล้อม จำนวน 19 ไอโซเลท ได้แก่ S₂, S₁₃, S₁₆, S₁₉, S₂₁, S₇₃, S₈₇, S₉₄, S₉₅, S₉₇, S₁₁₉, S₁₃₃, S₁₃₅, S₁₄₄, S₁₄₆, S₁₄₈, S₁₅₅, S₁₆₀ และ S₁₆₂ และเป็นแบคทีเรียจากตัวอย่างอาหาร จำนวน 5 ไอโซเลท ได้แก่ S₁₇₇, S₁₈₆, S₁₉₆, S₁₉₉ และ S₂₀₁ เพื่อนำมาใช้เป็นแบคทีเรียเจ้าบ้านในการแยกแบคทีเรียโอเฟจ

จากการศึกษาการแยกแบคทีเรียโอเฟจของเชื้อแบคทีเรีย *S. aureus* จากตัวอย่างสิ่งแวดล้อมและอาหารใช้การตรวจหาอนุภาคของแบคทีเรียโอเฟจด้วยวิธีตรวจการเกิดพลาค ในการทดลองเก็บตัวอย่างที่นำมาแยกแบคทีเรียโอเฟจแบบที่ไม่มีการเพิ่มปริมาณและแบบที่มีการเพิ่มปริมาณ พบว่าในตัวอย่างที่นำมาแยกแบคทีเรียโอเฟจจากสิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงบนผิวหน้าอาหารวันสองชั้น โดยเกิดบริเวณใสเป็นจุดขนาดเล็กปรากฏอยู่ทั่วบริเวณหน้าอาหารวันสองชั้น แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อนำส่วนใสที่ได้จากการกรองผ่านตัวกรองปลอดเชื้อที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางรู 0.20 ไมโครเมตร ที่คาดว่า มีแบคทีเรียโอเฟจอยู่ ไปทำการเจือจางเพื่อให้ได้ระดับความเข้มข้นของแบคทีเรียโอเฟจที่เหมาะสมที่จะทำให้เกิดพลาคเดี่ยว (single plaque) บนผิวหน้าอาหารวันสองชั้นแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่ปรากฏลักษณะของพลาคเดี่ยวแต่อย่างใด ส่วนในตัวอย่างที่นำมาแยกแบคทีเรียโอเฟจจากอาหารไม่พบการเปลี่ยนแปลงบนหน้าอาหารวันสองชั้นทั้งแบบที่ไม่มีการเพิ่มปริมาณและแบบที่มีการเพิ่มปริมาณแบคทีเรียโอเฟจ

5.2 ข้อเสนอแนะ

1) ตัวอย่างที่นำมาแยกทั้งแบคทีเรียและแบคทีเรียโอฟาจควรเก็บที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เพื่อทำการยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์อื่น ๆ ก่อนการนำไปทำการทดลองในขั้นต่อไป

2) ควรมีการผสมแบคทีเรียโอฟาจกับแบคทีเรีย *S. aureus* ที่เป็นเจ้าบ้าน 5 นาที ก่อนจะนำไปผสมกับ LB top agar 7% แล้วเทลงบนจานอาหาร LB agar เพื่อเพิ่มโอกาสให้แบคทีเรียโอฟาจเกาะติดกับ *S. aureus* ที่เป็นแบคทีเรียเจ้าบ้าน (Alves et al., 2014)

เอกสารอ้างอิง

- กนกรัตน์ ศิริพานิชกุล, ชาญชุตี จรรยาสัมพันธ์, พรพรรณ ตีรพัฒน์, พิพัฒน์ ลักษมีจรัสกุล, เฟื่องฟ้า อุตราชต์กิจ, ลีรา กิตติกุล, อรษา สุตเธียรกุล และอัญชลี ดันต์ศุภศิริ. 2548. คู่มือปฏิบัติการจุลชีววิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บุญศิริการพิมพ์ จำกัด.
- กัญญา อีระกุล, เกษตร ทวีเศษ, พัชรี สุนทรนนท์ และพูนพิไล สุวรรณฤทธิ์. 2544. จุลชีววิทยาปฏิบัติการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : เจาพระยาระบบการพิมพ์ จำกัด.
- นันทนา อรุณฤกษ์. 2537. การจำแนกแบคทีเรียกลุ่มแอโรบัส. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้ง เฮาส์.
- นิติพงษ์ ศิริวงศ์ และเอกชัย ชูเกียรติโรจน์. 2552. “การดื้อยาปฏิชีวนะของ *Staphylococcus aureus*.” *สงขลานครินทร์เวชสาร*. 27(4) : 347-358.
- สุรีย์ นานาสัมบัติ. 2553. ปฏิบัติการจุลชีววิทยาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการแปรรูปอาหาร. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โครงการตำราคณะวิทยาศาสตร์สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- Adam M.R. and Moss M.O. 1995. *Food Microbiology*. Cambridge : The Royal Society of Chemistry.
- Alcamo E. 1996. *Fundamentals of Microbiology*. 5th United States of America : Benjamin / Cummings.
- Bennett R. W. and Lancette G. A. 2001. *Bacteriological Analytical Manual Chapter 12 Staphylococcus aureus*. Food and Drug Administration.
- Boyd R.F. 1995. *Basic Medical Microbiology*. 5th ed. United States of America : Little Brown.
- Cappuccino J. G. and Sherman N. 2001. *Microbiology: A Laboratory Manual*. San Francisco : Benjamin Cummings.
- Chloe E James, Emily V Davies, Joanne L Fothergill, Martin J Walshaw, Colin M Beale, Michael A Brockhurst and Craig Winstanley. 2015. “Lytic activity by temperate phages of *Pseudomonas aeruginosa* in long-term cystic fibrosis chronic lung infections.” *The ISME Journal*. 9 : 1391–1398.

- Clokie, M.R.J. and Kropinski A.M. 2009. *Bacteriophages Methods and Protocols Volume 1 : Isolation, Characterization and Interactions*. New York : Humana Press.
- DeLeo F. R. and Chambers H. F. 2009. “Reemergence of antibiotic-resistant *Staphylococcus aureus* in the genomics era.” *The Journal of Clinical Investigation*. 9 : 2464-2474.
- Diana Gutiérrez, Lorena Rodríguez-Rubio, Pilar García, Craig Billington, AruniPremarante, Ana Rodríguez and Beatriz Martínez. 2016. “Phage sensitivity and prophage carriage in *Staphylococcus aureus* isolated from foods in Spain and New Zealand” *International Journal of Food Microbiology*. 230 : 16–20.
- D. R. Alves, A. Gaudion, J. E. Bean, P. Perez Esteban, T. C. Arnot, D. R. Harper, W. Kot, L. H., Hansend, M. C. Enright, A and Tobias A. Jenkins. 2014. “Combined use of bacteriophage k and a novel bacteriophage to reduce *Staphylococcus aureus* biofilm formation.” *Applied and Environmental Microbiology*. 21 : 6694–6703.
- Farzana Yasmeen, Muhammad Imran Sarwar, Abdul Hakeem, Sikandar Khan Sherwani, Muhammad Shahbaz Hussain, Mubarak Zeb, Irfan Sarwar and MumhamadMumtaz Khan. 2014. “Identification of *Staphylococcus aureus* in Pus samples and its Anti-microbial Susceptibility against Imipenem, Tobramycin and Linezolid.” *International Journal of Basic Medical Sciences and Pharmacy*. 4 : 2049-4963.
- Golnar Rahimzadeh, Pooria Gill and Mohammad SadeghRezai. 2016. “Characterization and lytic activity of methicillin-resistant *Staphylococcus*.” *Australasian medical journal*. 9(6) : 169–175.
- Hankin E. H. 1896. “L'action bactericide des eaux de la Jumna et du Gange sur le vibron du cholera.” *Ann. Inst. Pasteur*. 10 : 511.

- Hidetomo Iwano, ID, Yusuke Inoue, Takuji Takasago, Hironori Kobayashi, Takaaki Furusawa, Kotomi Taniguchi, Jumpei Fujiki, Hiroshi Yokota, Masaru Usui, Yasunori Tanji, Katsuro Hagiwara, Hidetoshi Higuchi and Yutaka Tamura. 2018. "Bacteriophage Φ SA012 Has a Broad Host Range against *Staphylococcus aureus* and Effective Lytic Capacity in a Mouse Mastitis Model." *Biology*. 8 : 1–13.
- Jacques-Antoine Hennekinne, Marie-Laure De Buyser&Sylviane Dragacci. 2011. "*Staphylococcus aureus* and its food poisoning toxins: characterization and outbreak investigation." *FEMS Microbiol*. 36 : 815–836.
- J.A. Davis, S.R. Farrah and A.C. Wilkie. 2006. "Selective growth of *Staphylococcus aureus* from flushed dairy manure wastewater using acriflavine-supplemented mannitol salt agar." *Journal compilation*. 42 : 606-611.
- Kyle C. Jensen, Bryan B. Hair, Trevor M. Wienclaw, Mark H. Murdock, Jacob B. Hatch, Aaron T. Trent, Tyler D. White, Kyler J. Haskell and Bradford K. Berges. 2015. "Isolation and Host Range of Bacteriophage with Lytic Activity against Methicillin-Resistant *Staphylococcus aureus* and Potential Use as a Fomite Decontaminant." *PLOS ONE*. 10(7) : 1–13.
- Longping Li and Zhiying Zhang. 2014. "Isolation and characterization of a virulent bacteriophage SPW specific for *Staphylococcus aureus* isolated from bovine mastitis." *Mol Biol Rep*. 1–10.
- Maloy, S.R. Cronan, J.F. and Freifelder D.J. 1994. *Microbial Genetics*. 2nd ed. Boston : Jones and Bartlett.
- Mark H. Adums. 1959. **Bacteriophages**. New York : Interscience Publishers.
- Markus G. Weinbauer. 2004. "Ecology of prokaryotic viruses." *FEMS Microbiol*. 28 : 127-181.
- Mckane L. and Kandel J. 1996. **Microbiology**. United States of America : McGrawHill.

- Mimi R. Precit, Daniel J. Wolter, Adam Griffith, Julia Emerson, Jane L. Burns, Lucas R. Hoffman. 2015. "Optimized In Vitro Antibiotic Susceptibility Testing Method for Small-Colony Variant *Staphylococcus aureus*." *Antimicrobial Agents and Chemotherapy*. 3(60) : 1725-1735.
- Muhammad Hidayat Rasool, Rukhsana Yousaf, Abu Baker Siddique, Muhammad Saqalein and Mohsin Khurshid. 2016. "Isolation, Characterization, and Antibacterial Activity of Bacteriophages Against Methicillin-Resistant *Staphylococcus aureus* in Pakistan." *Jundishapur J Microbiol*. 9(10) : 1–8.
- Prakash, S. B. 2014. **Laboratory Protocols in Applied Life Sciences**. India. Taylor and Francis Group.
- Rachel E. Reem, Joany Van Balen, Armando E. Hoet and Colleen M. Cebulla. 2014. "Screening and characterization of *Staphylococcus aureus* from ophthalmology clinic surfaces: a proposed surveillance tool." *Am J Ophthalmol*. 157(4) : 781–787.
- Rene N. Beaudoin, Danielle R. DeCesaro, Debrah L. Durkee, and Susan E. Barbaro, Ph.D. 2007. "Isolation of a bacteriophage from sewage sludge and characterization of its bacterial host cell." *RIVER ACADEMIC JOURNAL*. 3 : 1–8.
- Rosanna Capparelli, Marianna Parlato, Giorgia Borriello, Paola Salvatore, and Domenico Iannelli. 2007. "Experimental Phage Therapy against *Staphylococcus aureus* in Mice." *Antimicrobial agent and chemotherapy* . 51(8) : 2765–2773.
- Sandeep, K. 2006. "Bacteriophage precision drug against bacterial infection." *Current Science* 90. 5 : 631-633.
- Senait G. and Pro. A.R.S. Moorty. 2016. "Isolation and Identification of *Staphylococcus* Species from Ready-To-Eat Meat Products in and Around Debre-Zeit, Ethiopia." *International Journal of Research in Agriculture and Forestry*. 3 : 6–16.
- S.F. Bloomfield and E. Scott. 1997. "Cross-contamination and infection in the domestic environment and the role of chemical disinfectants." *Journal of Applied Microbiology*. 83 : 1-9.

- S. O'Flaherty, R.P. Ross, J. Flynn, W.J. Meaney, G.F. Fitzgerald and A. Coffey. 2005. "Isolation and characterization of two anti-staphylococcal bacteriophages specific for pathogenic *Staphylococcus aureus* associated with bovine infections." *Letters in Applied Microbiolog.* 41 : 482–486.
- Weber-Dabrowska B., Mulczyk M. and Gorski A. 2003. "Bacteriophage as an efficient therapy for antibiotic-resistant septicemia in man." *Transplantation Proceedings.* 35(4) : 1385-1386.
- W.H. Sperber and S.R. Tatini. 1975. "Interpretation of the Tube Coagulase Test for Identification of *Staphylococcus aureus*." *Applied microbiology.* 29 : 502-505.
- Williams and Wilkins. 1994. **Bergey's manual of determinative bacteriology.** USA : Library of congress cataloging-in-publication data.
- Wimmerstedt A. and Kahlmeter G. 2008. "Associated antimicrobial resistance in *Escherichia coli*, *Pseudomonas aeruginosa*, *Staphylococcus aureus*, *Streptococcus pneumoniae* and *Streptococcus pyogenes*." *Clin Microbiol Infect.* 14(4) : 315-21.
- W. vanderhaeghen, K. hermans, F. haesbrouck and P. butaye. 2010. "Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) in food production animals. *Epidemiol Infect.*" *Cambridge University.* 138 : 606–625.
- Yan-Ping Yu, Ting Gong¹, Gunter Jost, Wen-Hua Liu, De-Zan Ye and Zhu-Hua Luo. 2013. "Isolation and characterization of five lytic bacteriophages infecting a *Vibrio* strain closely related to *Vibrio owensii*." *Federation of European Microbiological Societies.* 348 : 112–119

- Yoonjee Chang, Hakdong Shin, Ju-Hoon Lee, Chul Jong Park, Soon-Young Paik and Sangryeol Ryu. 2015. "Isolation and Genome Characterization of the Virulent *Staphylococcus aureus* Bacteriophage SA97." *Viruses*. 7 : 5225–5242.
- Zuzanna, Kazmierczak, Andrzej, Górski, Krystyna and Dabrowska. 2014. "Facing Antibiotic Resistance: *Staphylococcus aureus* Phages as a Medical (Tool)." *Viruses*. 6 : 2551-2570.

ภาคผนวก

ภาคผนวกก

สูตรอาหารเลี้ยงเชื้อและสารละลาย

1. อาหารเลี้ยงเชื้อ Baird-Parker Agar (BPA)

เป็นอาหารสำเร็จรูปปริมาณที่ใช้คือ 63 กรัมต่อน้ำกลั่น 950 มิลลิลิตรซึ่งประกอบด้วย

Enzymatic Digest of Casein	10	กรัม
Beef Extract	5	กรัม
Yeast Extract	1	กรัม
Lithium Chloride	5	กรัม
Glycine	12	กรัม
Sodium Pyruvate	10	กรัม
Agar	17	กรัม
น้ำกลั่น	950	มิลลิลิตร

pH 6.8 ± 0.2

ชั่งอาหารปริมาณ 63 กรัมละลายในน้ำกลั่นโดยปรับปริมาตรให้ได้ 950 มิลลิลิตรจากนั้นนำไปฆ่าเชื้อด้วยเครื่องนึ่งความดันไอน้ำที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 15 นาทีจากนั้นรอให้อาหารเลี้ยงเชื้อมีอุณหภูมิประมาณ 50 องศาเซลเซียสจึงเติม Egg Yolk Tellurite Supplement ปริมาตร 50 มิลลิลิตรเข้าให้เข้ากันก่อนเทลงบนจานเพาะเลี้ยงเชื้อ

2. อาหารเลี้ยงเชื้อ Luria-Bertani Agar (LB)

Tryptone	10	กรัม
Yeast Extract	5	กรัม
NaCl	5	กรัม
Agar	15	กรัม
น้ำกลั่น	1,000	มิลลิลิตร

pH 7.2 ± 0.2

ผสมส่วนผสมทั้งหมดในน้ำกลั่นโดยปรับปริมาตรให้ได้ 1,000 มิลลิลิตรจากนั้นนำไปฆ่าเชื้อด้วยหม้อนึ่งความดันไอน้ำที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 15 นาที

3. อาหารเลี้ยงเชื้อ Luria-Bertani Broth (LB)

Tryptone	10	กรัม
Yeast Extract	5	กรัม
NaCl	5	กรัม
น้ำกลั่น	1,000	มิลลิลิตร
pH 7.2±0.2		

ผสมส่วนผสมทั้งหมดในน้ำกลั่นโดยปรับปริมาตรให้ได้ 1,000 มิลลิลิตรจากนั้นนำไปฆ่าเชื้อด้วยหม้อนึ่งความดันไอน้ำที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 15 นาที

4. อาหารเลี้ยงเชื้อ Mannitol Salt Agar (MSA)

Pancreatic Digest of Casein	5	กรัม
Pancreatic Digest of Animal Tissue	5	กรัม
Beef Extract	1	กรัม
NaCl	75	กรัม
D-mannitol	10	กรัม
Phenol red	0.0250	มิลลิลิตร
Agar	15	กรัม
น้ำกลั่น	1,000	มิลลิลิตร
pH 7.4 ± 0.2		

ผสมส่วนผสมทั้งหมดในน้ำกลั่นโดยปรับปริมาตรให้ได้ 1,000 มิลลิลิตรจากนั้นนำไปฆ่าเชื้อด้วยหม้อนึ่งความดันไอน้ำที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 15 นาที

5. อาหารเลี้ยงเชื้อ Brain Heart Infusion Broth

เป็นอาหารสำเร็จรูป ปริมาณที่ใช้คือ 37กรัมต่อน้ำกลั่น 1000 มิลลิลิตร ซึ่งประกอบด้วย

HM Infusion poeder	12.5	กรัม
BHI Powder	5	กรัม
Proteose peptone	10	กรัม
Dextrose (Glucose)	2	กรัม
Sodium hydrogen phosphate	2.5	กรัม

pH 7.4 ± 0.2

ผสมส่วนผสมทั้งหมดในน้ำกลั่นโดยปรับปริมาตรให้ได้ 1,000 มิลลิลิตร จากนั้นนำไปฆ่าเชื้อด้วยหม้อนึ่งความดันไอน้ำที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

6. สารละลาย Sailine-magnesium diluent plus gelatin (SMG)

NaCl	5.844	กรัม
MgSO ₄ •7H ₂ O	2.460	กรัม
1 M Tris-HCL (pH 7.5)	50	มิลลิลิตร
Gelatin	0.1	กรัม
น้ำกลั่น	1,000	มิลลิลิตร

ผสมส่วนผสมทั้งหมดในน้ำกลั่นโดยปรับปริมาตรให้ได้ 1,000 มิลลิลิตร จากนั้นนำไปฆ่าเชื้อด้วยหม้อนึ่งความดันไอน้ำที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 15 นาที

7. สารละลายทริสไฮโดรคลอไรด์บัฟเฟอร์ความเข้มข้น 1 M (1 M Tris-HCL) pH 7.5

Tris-HCL	7.882	กรัม
น้ำกลั่น	1,000	มิลลิลิตร

ผสมส่วนผสมทั้งหมดในน้ำกลั่นโดยปรับปริมาตรให้ได้ 1,000 มิลลิลิตรปรับพีเอชให้ได้ 7.5 ด้วย 1 N NaOH จากนั้นนำไปฆ่าเชื้อด้วยหม้อนึ่งความดันไอน้ำที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 15 นาที

งานทะเบียนคณะวิทยาศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำรับรองเล่มโครงการพิเศษ

วันที่ 25 เดือน กรกฎาคม พ.ศ 2561

ข้าพเจ้า นางสาว วนิดา ปินะถา รหัสประจำตัว 57050887

นางสาว อัสมา อนันตกุล รหัสประจำตัว 57050922

นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา จุลชีววิทยาอุตสาหกรรม ภาควิชา ชีววิทยา

ขอรับรองว่าโครงการพิเศษ เรื่อง

ชื่อภาษาไทย การศึกษาการแยกไวรัสของแบคทีเรีย *Staphylococcus aureus* จากสิ่งแวดล้อม
และอาหาร

ชื่อภาษาอังกฤษ Study on Isolation of a Bacteriophage of Bacteria *Staphylococcus aureus* from
Environment and Food

ปีการศึกษา 2560

เป็นผลงานวิจัยที่ได้คัดลอกหรือละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นและได้ผ่านการตรวจสอบความซ้ำซ้อนเรียบร้อยแล้ว
และได้แนบเอกสารการตรวจสอบการลอกเลียนงานวรรณกรรมที่ตรวจสอบจากเล่มโครงการพิเศษฉบับ
สมบูรณ์แล้ว

โปรแกรมอักขราวิสุทธิ์ 0.81 %

ลงชื่อ..... วนิดา ปินะถา .....

(นางสาว วนิดา ปินะถา)

นักศึกษา

ลงชื่อ..... อัสมา อนันตกุล .....

(นางสาว อัสมา อนันตกุล)

นักศึกษา

ข้าพเจ้า ดร.วิมลมาศ บุญมี อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ ได้ตรวจสอบโครงการพิเศษของนักศึกษา
ข้างต้น แล้วขอรับรองว่าเป็นผลงานวิจัยของนักศึกษาจริงและมีเนื้อหาสมบูรณ์ จึงลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ..... วิมลมาศ บุญมี .....

อาจารย์ที่ปรึกษา

ลงชื่อ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ลงชื่อ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม